

VILA

ČASOPIS ZA LIKU I VELEBITSKO PRIMORJE • PROSINAC 2013. • BR 22 (114) • CIJENA 10 KUNA • ISSN 1331-7059

Čestit Božić i sretna Nova 2014. godina!

U ovom broju
POKLON - KALENDAR ZA 2014.

E L E B I T A

Ratni sanitet u Gospiću '91. str. 27

Arheološki lokalitet «Drvišica» str. 39

Šegrt Hlapić - filmska kritika str. 13

Interview
str. 2

Poznati Ličani

Jakov Tomljenović

Vlasnik tvornice uredskog namještaja «VELINAC»

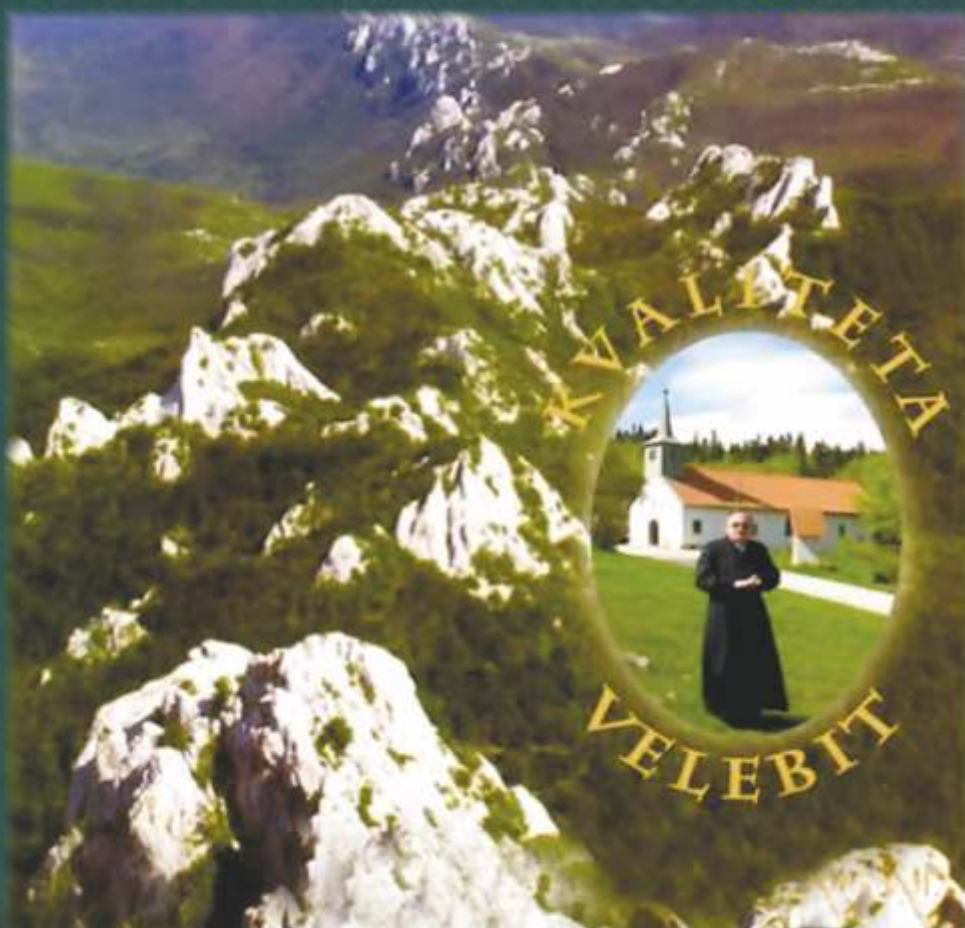
DEGENIJA - TRGOVINA d.o.o. Zagreb

Poduzeće za proizvodnju i trgovinu

Donosi
okus
VELEBITA
u
vaš dom

Selska cesta 20, Zagreb
Tel./fax: 01 3906 954

E-mail:
prodaja@degenija-trgovina.hr

elkro ELKRO d.o.o. ELEKTROTEHNIČKO PODUZEĆE, ZAGREB
ELEKTROINSTALACIJE • TELEFONSKE INSTALACIJE • KOMPJUTORSKE INSTALACIJE
PROTUPROVALA • VATRODOJAVA • VIDEONADZOR • ATESTIRANJE EL. INSTALACIJA

- montaža i popravak električnih instalacija i postrojenja svih vrsta i namjena, telefonskih, kompjutorskih, razglasnih i signalizacijskih instalacija, zvučne i svjetlosne signalizacije
- izvedba svih vrsta elektromontažnih i instalacijskih radova jake i slabe struje
- izvedba gromobranskih instalacija
- proizvodnja raznog elektroprizora
- remont, popravak, održavanje i servisiranje električnih strojeva i ostalih elektrotehničkih aparata
- protuprovala, vatrodojava, videonadzor
- izrada, sklapanje i montaža elektro razvodnih ormara
- atestiranje elektro instalacija

Design: T. Marjanović - Šima

Josipa Lončara 2h, Zagreb - Jankomir
Tel.: 01/61 80 132, fax: 01/61 80 134
www.elkro.hr, E-mail: elkro@elkro.hr

VILA VELEBITA

časopis Like i Velebitskog primorja

Osnivač i izdavač:

Udruga Ličana "Vila Velebita"
Zagreb

Za izdavača:

prof.dr.sc. Milan Vrkljan

Glavni urednik:

prof.dr.sc. Milan Vrkljan

Uredništvo:

Pomoćnici glavnog urednika:
Nikica Marković, Vlado Marić

Članovi:

prof. Luka Maršić, Tihomir Marjanović
Šima, Jasmina Milinović Katalinić, Ivica
Sokolić, fra Draženko Tomić, Dijana Fišter

Suradnici:

Jasna Čutić, Josipa Dasović, Mirjana Greblo,
Ana Jelinčić, Karolina Vidović Krišto, Marin
Smolčić, Željko Mataija, Ana-Maria Devčić,
Dražen Prša, Lucija Tomljenović, dr. sc.
Željko Holjevac, Dorotea Prpić, Milan
Murgić, Željko Starčević, Milan Ostović

Kontakt i web adresa:

E-mail: urednistvo@vila-velebita.hr
http://www.vila-velebita.hr

Grafička priprema:

Tihomir Marjanović Šima

Fotografije:

Tihomir Marjanović Šima, Arhiv Vile
Velebita, Internet foto izvor

Tisak:

Grafički Zavod Hrvatske, Zagreb

Broj žiro-računa:

2360000-1101435362

Cijena jednog primjerka:

10,00 kuna

Naklada: 1000 primjeraka

Upravni odbor Udruge:

Nikola Kostelac - predsjednik

Dopredsjednici:

Ivan Krpan
Dragutin Perković
Željko Radošević

Članovi:

Petar Rajković - tajnik
Milan Vrkljan - glavni urednik

Stjepan Bićan, Tomislav Crnić, Ivica
Francetić, Nikola Jurković, Katarina
Kolaković, Josip Milinković, Damir
Miškulin, Milan Murgić, Petar Oršanić, Ivan
Šimunić

Nadzorni odbor Udruge:

Josip Zdunić - predsjednik

Članovi:

Drago Asić, Darko Brkljačić, Predrag
Čudina, Nikica Marković

ISSN 1331-7059

EAN code: 9771331705001

IZ SADRŽAJA

<http://www.vila-velebita.hr/>

Hrvatska tvornica uredskog namještaja

Interview sa vlasnikom Jakovom Tomljenović

Poduzeće specijalizirano za proizvodnju i trgovinu uredskog namještaja, koje je već više od dva desetljeća prisutno na domaćem i inozemnom tržištu sa jasnom poslovnom politikom, proizvodno - prodajnom i marketinškom strategijom, te ima ugled renomirane tvrtke u branši. 2006. godine firma je uspješno stekla ISO 9001 certifikaciju koja se obnavlja svake godine.

«Velinac» zapošljava 60 djelatnika odgovarajuće kadrovske strukture i stručnosti te kontinuirano ulaže u njihovo obrazovanje i osobni napredak. Posebno se ističe perspektivan mlađi kadar koji već posjeduje značajno iskustvo na području trgovine i prodaji namještaja, čija stručnost dolazi do izražaja već niz godina na našem tržištu, jer svakom kupcu nudimo (bez obveze na kupnju), projektiranje interijera, konzalting kao i otklanjanje svih mogućih nedostataka prilikom obavljanja posla.

Vila velebita: *Gospodine Tomljenović, Ličanin u Jaski, kojim putem*

ste se našli ovdje gdje sad živite?

Tomljenović: Rođen sam 11.06.1938 god. u Sušnju, 11 km od Karlobaga i 29 km od Gospića. U porodici nas je bilo osmero: roditelji, djed i baka, te četvero djece. Kad je rat počeo bili smo mi djeca stari 1,3, 5 i 7 godina. Djed i baka po 76 godina s tim da je djed bio vrlo lošeg zdravlja.

Vila velebita: *Obitelj je živjela u Sušnju?*

Tomljenović: Otac je živio poslije Drugog rata na Sušaku. Dobro se snalazio, ali se početkom tridesetih morao vratiti u Sušanj. Nepisano pravilo je važno da najmlađi sin živi sa roditeljima. Budući da djed nije želio ići u Sušak, otac se morao vratiti kući. Nekada su se ta pravila odnosno običaji striktno poštovali.

Vila velebita: *drugi svjetski rat dočekali ste kući kao dijete?*

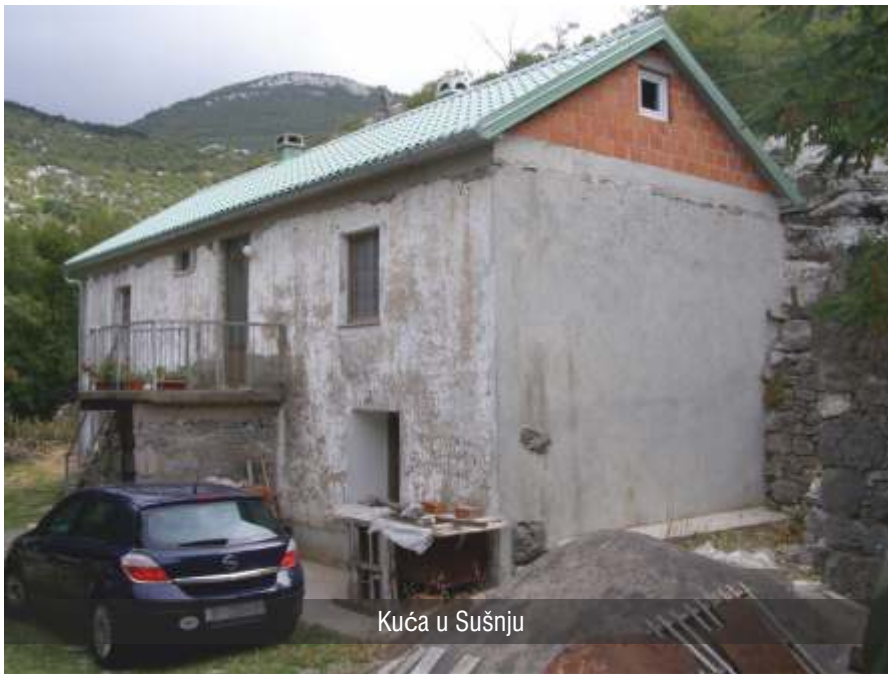
Tomljenović: Sjećam se, sa nepune tri godine, detaljno panike kada je stigla vijest o početku rata. Svi su trčali ili jurili zapregama kući, žene su plakale i u ušima je odzvanjalo samo rat...rat...

Jakov u Parizu 2005.

Vila velebita: *koliko se sjećate tih događanja?*

Tomljenović: U te četiri godine sve su se vojske u selu promijenile. Nijemci, ustaše, Talijani i na kraju partizani. Nije bilo borbi u selu, ali na okolnim brdima dosta često. U našoj kući kao i kratko za vrijeme Domovinskog rata uvijek je bilo zapovjedništvo vojske. Takva je lokacija kuće, usred sela ispod manjeg brda udaljena nekih

Kuća u Sušnju

vala u jednoj većoj privatnoj kući. Iz tri sela (Šušanj, Konjsko i Ledenik) bilo je 62 djece, a 1963 god. škola je zatvorena.

Vila velebita: Što je sa školom u Karlobagu?

Tomljenović: U Karlobagu je prije rata postojala tzv. građanska škola, ali je zgrada u ratu srušena. Nastava za više razrede (V-VII) počela je tek 1952 god. Stoga sam 1949 god. sa peticama u torbi krenuo u peti razred u Jasku. Koliko su mi te petice vrijedile uvjerio sam se uskoro kada je razrednik od mogjeg strica zatražio da me vrati u četvrti razred. Taj zahtjev me je toliko „animirao“ da do kraja godine nisam dobio niti jednu jedinicu. Inače, moj razrednik je bio

Jakov sa sestrom Maricom 1956. god.

Tomljenović: Ja sam u proljeće 1944 god. sa kliještima i čekićem rastavljaio bombu kockaricu, te sam od eksplozije detonatora bio teško ranjen. Bio sam mjesec dana u bolnici u Gospiću. Kada su svi pokretni bježali iz bolnice zbog najavljenog zračnog napada partizana, krenuo sam kući. Na svu sreću u Brušanima me sreća mama koja je baš tog dana išla k meni u bolnicu.

Vila velebita: Gdje ste išli u školu?

Tomljenović: Osnovna škola nije radila od 1941 god., a u toku rata su je Talijani zapalili. Krenuo sam u prvi razred 1945. god. Nastava se održa-

Na kupanju 1960. god.
Brat Ante 3. s lijeva, Jakov u sredini

učitelj i predavao nam je pet predmeta. A učiteljica u Sušnju je imala 6 razreda.

Nakon prve godine u Jaski školujem se do kraja šestog gimnazije u Zagrebu, a nakon toga završavam gimnaziju u Gospiću.

U Zagrebu sam išao u školu kod rođaka, koji je imao petero djece i to od maturanta do novorođenog. U tom okruženju velik interes sam pokazivao za čitanje sportskih novina, te za književnost. Interesirali su me svi sportovi. Mnogo vremena u aktivnom i pasivnom pogledu trošio sam

Jakov 1960. god.

300 m od glavne ceste.

Vila velebita: Imate li kakva sjećanja iz tog ratnog vihora koja su i lijepa?

Tomljenović: Igračaka u današnjem smislu gotovo da nije bilo. Ali baka je upravo meni donijela iz Karlovca pravu plastičnu loptu. Igračke smo i sami ili stariji pravili. (svirala i dr. od zovike).

Vila velebita: Imate li još neka sjećanja iz rata?

Baka Zorka sa unucima Matijom i Branimirom
1986. god.

na sport. Neke predispozicije možda sam mogao imati za trčanje na 1500 m i šah. Ali nisam se imao prilike posvetiti i rezervirati dovoljno vremena.

Gimnaziju od 1955. god. nastavljam u Gospiću. Ovdje sam se osjećao više „doma“, te stekao više prijatelja, koji su to ostali kroz cijeli život. Ovdje sam napokon postao i nešto ambiciozniji.

Vila velebita: *Nakon završene gimnazije idete na fakultet?*

Tomljenović: Da, 1957 god. upisujem Ekonomski fakultet u Zagrebu. Za vrijeme fakulteta kružila je uzrečica: „Siromašni studiraju Ekonomiju, a bolesni Medicinu“. Osjećao sam se izvrsno i sigurno. Do

kraja fakulteta nisam pao niti na jednom ispitu. Jedino sam išao lošije pripremljen na lakše ispite, dakle postupao sam dosta promišljeno.

Vila velebita: *čega se sjećate iz studentskih dana?*

Tomljenović: Mišljenja sam da se je u to vrijeme (1957-1961 god.) nakon 1945 god. osjetilo popuštanje komunističke stege. To se je najbolje osjetilo među studentima u Zagrebu.

Vila velebita: *Ipak, to vrijeme je poznato po buđenju hrvatske nacionalne svijesti studenata u Zagrebu ali i na drugim Sveučilištima?*

Tomljenović: U proljeće 1958 god. zadarski studenti su navodno uz pomoć fra Jerka sa Preka spalili

vijenac na grobu Đure Salaja. Salaj je bio predsjednik Saveza sindikata Jugoslavije kome je i sam Tito prisustvovao sprovodu.

Bilo je suđenja i robije, a kako sam se dosta družio sa zadarskim studentima dobio sam 24 sata pratnju udbaša. Udbaš je za mnom išao u restoran, tramvaj čak i po noći bio je ispod prozora gdje sam stanovao.

U to vrijeme sredinom siječnja 1959 god. sam vlakom i autobusom putovao kući, a policija me legitimirala dva puta u vlaku, te u autobusu u Brušanima.

Prestrašio sam se da me ne uhapse pred roditeljima. I tako dođem kući, a otac reče: „Bolje bi bilo da nisi dolazio kući“. Pomislio sam da on

Sin Matija, supruga Alenka i Jakov u Austriji 2005. god.

Na otvaranju pogona 13.11.2004. god
Direktor Konunalca Jasrebarsko Mihael Zmajlović, ministar B. Pankrećić i
župan Zagrebačke županije Stjepan Kožić

sve zna. Objasnio je: „Za Novu Godinu bio si u autobusu iz Karlobaga kada je Ivan pjevao pjesme o kralju Petru“. Stariji čovjek se napio i glupirao se, a meni je laknulo da otac nije upoznat sa mojim problemima. Koncem siječnja prestali su me nadzirati.

Vila velebita: *Studentski bunt je bio veliki udarac komunističkoj vlasti?*

Tomljenović: Najveća pobuna (štrajk) studenata zbila se u proljeće 1959 godine. Stvarni povod i razmjere nezadovoljstva s događanjima u društvu su znali samo studenti a službeni razlog štrajka je bila loša hrana u novootvorenom Studentskom centru. Studenti su prevrnuli hranu na stolovima. Krenuli na ▶▶

razgovor u Gradsku vijećnicu gradonačelniku Većeslavu Holjevcu, ali ih on nije htio primiti. Zatim, su krenuli na Markov trg Vladimiru Bakariću.

Vila velebita: *I danas su u intelektualnim krugovima česte rasprave o mjestu Većeslava Holjevca u novijoj*

hrvatskoj povjesti kao i njegova odgovornost za komunistički teror koji se provodio u Zagrebu, ne samo nad studentima. Vladimir Bakarić je tzv Lički kadar pa je zanimljivo čuti svako osobno svjedočenje iz tog vremena.

Tomljenović: Komunistički vlasto-

držci toga vremena izigrali su svaki pokušaj studenata da se sjedne za stol. Htjeli su da se stvar rješava na ulici. Putem je masa studenata sve više rasla. Policija ih je dočekala na uglu Ilice sa Fankopanskom. Bilo je puno teško i lakše pretučenih, a nakon svega bilo je suđenja i mnogo zatvorenih. Nakon dva dana o štrajku je vrlo opširno govorio Tito, podržao je premlaćivanje studenata. Vrlo lako je bilo postati sumnjiv. Mojem bratu su pretražili studentsku sobu zbog sumnje u sadržaj njegovih pjesama. Bilo je mnogo komentara na račun raznih događaja u vezi tadašnjih postupaka policije. Službeno nije nitko od represivnog aparata odgovarao za brutalnost nad studentima.

Vila velebita: *Kako su živjeli studenti?*

Tomljenović: Inače u to vrijeme život studenata nije bio pretežak. Bilo je dosta posla na Student servisu. Kada sam radio cijeli mjesec mogao sam zaraditi 30.000,00 dinara. Sjetim se ponekad jedne kolegice iz Gospića koja mi je za neku porodicu rekla: „Oni su jako bogati, imaju i frižider“. Ukupno sam u 4 godine radio 15 mjeseci preko Student servisa i 8 mjeseci po ljeti kod kuće.

Studenti nisu bili materijalno zaštićeni, to se moglo primijetiti prilikom večernjih izlazaka subotom.

Vila velebita: *Kako je napredovao studij?*

Predsjednik Udruge Ličana «Vila Velebita» Nikola Kostelac u razgledavanju proizvodnog pogona

Tomljenović: 1961.g. sam diplomirao, a početkom 1962.g. odlazim u Njemačku u Konstanz na Bodenskom jezeru. Ostajem u Njemačkoj do kraja godine. 1963.g. služim vojsku u Šabcu i Rumi.

Vila velebita: Kad ste se zaposlili i gdje ste radili?

Tomljenović: Početkom 1964.g. počinjem raditi u Nikoli Tesli, i radim do 31.08.1990.

Čitavo ovo vrijeme radio sam na poslovima uvoza u Nabavnom sektoru. Posebno na raznim vrstama deviznih aranžmana za uvoz reprovatiranja i strojeva, kao i na ugovaranju i registriranju licencnih ugovora sa švedskim partnerom. Vanjska trgovina je bila normirana sa bezbroj ideoloških restrikcija. Razgovarajući poslovno sa inozemnim dobavljačima uvijek sam se interesirao za njihov način rada i poslovanja. To mi je donekle pomoglo u stvaranju vlastitog poslovnog mišljenja.

Vila velebita: Jeste li se kao mlad i obrazovan čovjek mogli naći u tim ideološkim opstrukcijama?

Tomljenović: Koncem 80-tih imao sam plan bavljenja kućnom radinosti. Vlasnik je mogao biti u radnom

odnosu, a jedino je naplata bila putem računa Zadruga. Uglavnom se radilo o proizvodnji, transportima i drugim

Tomljenović: Osnovno polazište, odnosno, koncepcija firme bila je da sa minimalnim novčanim sredstvima

uslugama. Međutim, gotovo pred realizaciju moje zamisli donesen je Zakon o mogućnosti otvaranja privatnih firmi. Znao sam da će to prouzročiti velike promjene. U veljači 1990.g. osnivam firmu Velinac, a od 01.09.1990.g. zasnivam sa njom i radni odnos.

Vila velebita: Što ste planirali sa novom privatnom firmom?

pokrenem isključivo trgovinu budući se samo trgovinom može postići rezultat bez nekog kapitala. Ako budem uspješan trgovac onda ću dio tih artikala nastojati proizvoditi. Predmet poslovanja trebao je biti uredski materijal i pribor koji dobro poznajem. Posao je odmah dobro krenuo u okvirima finansijskih sredstava. Postepeno se povećavao i broj zaposlenih.

Vila velebita: *Jeste li odmah bili zadovoljni poslom?*

Tomljenović: Vjetar u leđa došao je osnivanjem firme (01.01.1992.) u mješovitom vlasništvu sa dvojicom ljudi iz Koprā. Jedan od njih je bio moj rođak. Ova firma je radila sa 30-ak artikala za urede, a zatvorena je 31.12.1999.g. Čitavo vrijeme je radila uspješno. Velinac je uspješno poslovao, ali objektivno razvoj je bio nedovoljan u odnosu na rast konkurencije. Stoga sam već od 1993.g. tražio i razmišljao o novom predmetu poslovanja. 1994.g. započeo sam sa uvozom uredskih sjedala, a 1996.g. i

uredskog namještaja. Financijska sredstva zaradena uredskim priborom uvelike su mi omogućila brzi rast sa uredskim namještajem.

Vila velebita: *Posao se već uspješno razvijao i donosio sigurnu dobit?*

(stolci, namještaj) kao i za skladište gotove robe.

Vila velebita: *Koliko ste vi osjećali krizu gospodarstva koja je već tada bila prisutna?*

Sin Matija 2009. god.

Tomljenović: 1998.g. Velinac je već poznati i afirmirani isporučitelj, a 2000.g. počinje i proizvodnja najfrekventnijih uredskih stolica. 2002.g. puštamo u pogon tvornicu uredskog namještaja. Prvu tvornicu u Jaski nakon nekih 15 godina. 2004.g. smo izgradili novu veliku zgradu za proizvodnju kompletnog asortimana

Tomljenović: Od 2009.g. počinje pad prometa, ali firma i dalje iznadprosječno uspješno posluje. Svih ovih godina investirali smo relativno značajna sredstva u strojeve, dostavna vozila, uređenje okoliša, informatičku opremu kao i softversku podršku.

Predsjednik Udruge Nikola Kostelac i Jakov Tomljenović ispred tvornice u Jastrebarskom

U Zagrebu je 2008.g. bilo 14 firmi, koje su se bavile uredskim namještajem. Od svih tih firmi ostao je samo Velinac.

Naravno, propale firme su otvorile nove firme, a trgovci se povezuju sa stolarskim radnjama i konkuriraju sa namještajem niskog nivoa, ali ujedno i najfrekventnijeg.

Mi jesmo lider, ali bi bili uspješniji da smo u konjunkturi šesti. Doslovce, sve obaveze od osnivanja do danas uredno i na vrijeme podmirujemo.

Vila velebita: *Koliko je važno za gospodarstvenika pravilan izbor trenutka za novi ciklus investiranja?*

Tomljenović: U razdoblju od 1999.g.-2009.g. rast je bio izuzetan. Nakon toga u novim uvjetima kontinuirano radimo na unapređivanju asortimana, odnosno poboljšavanju organizacije. U tu svrhu 2012.g. bili smo spremni preseliti u novi ekskluzivni izložbeni salon na 600m². Na istoj lokaciji su i sve ostale prodajne aktivnosti. Od prošle godine u programu imamo i ekskluzivni namještaj i stolce nekoliko prestižnih svjetskih proizvođača. U narednom

periodu plan je širiti poslovanje na komplementarnu djelatnost uredskim namještajem. Za početak u prvom redu sa modularnim pregradnim stijenama.

Vila velebita: *Pred kraj smo razgovora, recite nam nešto o Vašem privatnom, obiteljskom, životu.*

Tomljenović: Dvapat sam se ženio (1966.g. i 1985.g.) živim sa suprugom Alenkom Imam dvoje djece kćerku Adrianu rođenu 1967.g., te sina Matiju rođenog 1985.g. Adriana je dipl.oec., udana, već 4 godine radi privatno na implementaciji pojedinih Google programa. Sin Matija zaposlen je u Velincu..

Vila velebita: *u ime Vile Velebita želim Vam sretan Božić i uspješnu Novu godinu.*

Tomljenović: Hvala Vama na interesu koji ste pokazali za moju tvrtku i mene.

Za Vilu piše: prof.dr.sc. Milan Vrkljan

Još niste član Udruge Ličana

Vila Velebita !?

Što se čeka?

Posjetite našu stranicu:

www.vila-velebita.hr

Birajte:

"Postanite član Udruge"

Ispunite pristupnicu

Na Vaš E-mail dobit će te
uplatnicu za jednogodišnju članarinu
i...
uživajte u članskim pogodnostima!!!

GE POT

GRADITELJSTVO, PROIZVODNJA I TRGOVINA

10000 ZAGREB, - Selska cesta 20
gepot@zg.t-com.hr

Tel./fax: 01 / 37 02 157

- Izgradnja objekata "ključ u ruke"
- Adaptacije • Fasaderski radovi • Suha montaža

20 godina iskustva !

<http://www.vila-velebica.hr/>

Posjetite našu internet stranicu

- Čitajte o aktualnim događanjima u Lici i Hrvatskoj
- Saznajte sve o Udruzi Ličana Vila Velebita
- Uživajte u fotografijama i videu vezano za aktivnosti Udruge
- Propustili ste kupiti neki broj časopisa? - imate ga na stranici!
- Registrirajte se ON-LINE i postanite član Udruge
- Sudjelujte u anketama
- Pogledajte aktualni tečaj kune i koristite kalkulator za konverziju
- ... itd,... itd

LIČKA ŠLJIVOVICA - ZAGREBAČKO DVORIŠTE

Jesen se okupala u mnogobrojnim bojama. Dani postaju sve kraći, a plodovi jeseni su tu. Moj susjed Roko je iz rodne Slavonije dopremio u Zagreb kotao za pečenje rakije. Tako je već deset godina, u svom dvorištu peče rakiju.

Odlučio sam zašto ne bi i ja u svom zagrebačkom dvorištu ispekao „ličku šljivu“. Naime ove godine šljive su dobro rodile u Gospiću u šljivaru obitelji Milinković, pa smo se organizirali za berbu. To mi je jedan od dražih poljoprivrednih poslova. Dan je bio pravi jesenji, sunčano, toplo tako da smo u jedan dan stresli i pobrali sve šljive u šljivaru moje mame. Na kraju dana smo ih spakirali u plastične vreće, pa u kombi i put Zagreba. U Zagreb smo stigli kasno navečer i u posude stavili šljive gdje su se one trebale tri-četiri tjedna „komiti“. Sve sam to lijepo nadgledao cijelo vrijeme tako da kom bude spreman za veliki dan kad će „veseli stroj“ iz susje-

dovog dvorišta biti dopremljen u moje zagrebačko dvorište.

Sve pripreme su prošle i jednog lijepog petka ujutro pristavljen je prvi kotao. Susjed Ivo bio je zadužen da pripremi kotlić od divljači jer se za

prijatelji iz Pazariške ulice su svraćali i kušali pravu ličku šljivu. Tu su Nikica Marković, Petar Milinković, Joso Vrkljan. Stigao je i sam predsjednik Vile Velebita g. Nikola Kostelac. I kako sam rekao na to je išlo red rakije, red jela, red

posao oko kotla ogladni, a ni rakija se ne smije probati na prazan želudac. Cijeli dan bilo je veselo, susjedi i

rakije, priče i zafrkancije. Baš kako se radilo godinama kod mojih roditelja u Gospiću, samo je razlika što se ovdje rakija ipak pekla na malo drugačiji način: kotao se grijao na plin, a ne na drva uz neprekidno miješanje. Ipak ugođaj dobrog starog običaja pečenja rakije nije nedostajao. Nakon zadnjeg kotla, kad su potekle zadnje kapi rakije, druženje se nastavilo.

Bilo je lijepo i Bože daj još puno takvih običaja. Proizvodnje ličke rakije u zagrebačkom dvorištu kako je rekla moja kćer.

Za Vilu piše: Josip Milinković

PSIHOTERAPIJSKI UČINCI SIMPLIFICIRANIH IZRIČAJA GANGA-OJKAVICA-RERA-PJEV

Foto izvor: www.ganga.hr

Simplificirano

Ganga je pjevanje na dah, dakle cijela poruka, stav, mišljenje, emocije itd. treba izreći u jednom dahu. Najčešće u jednom stihu (rijeđe dvostihu) - desetercu. Naspram današnjeg - puno pričati, a u biti ništa ne reći, svijet gange, je upravo suprotan: u malo riječi puno toga reći. Paralela je kad kažu kod naših starih: bio je škrt na riječima, to znači u malo riječi izrekao je konkretno svoju misao, ili s malo riječi izrekao bi pametnu misao.

Transcendentalno

Zvučna slika gange je identična kulturno-sociološkoj dinamici vremena u zadanoj prostornoj zajednici, ganga predstavlja potisnuti krik dehumaniziranog pristupa prema toj kulturno-prostorno-etničkoj zajednici, koji je bio ciljano determiniran u ekonomskim i ideološkim komponentama (potencirana bijeda) onda i sada. Ganga se ne prilagođava zahtjevima vremena, načini izvedbe i tehnika pjevanja ne zahtijevaju nikakve prilagodbe epohi i estetskim normama, posebice ne prihvaća tezu da glazba mora biti lijepa, slušna na prvu, ritmična i površna u kozumaciji (popularna). Gangam stajl, budalasto i ne razumljivo, ali oko dvije milijard ljudi je čornulo na uradak.

Njen čvrsti karakter izričaja, aritmičnost, svjesno u prvi plan baca ono neizrecivo, a je li to u harmoniji ili

disharmoniji je potpuno nebitno, nju svatko može izvoditi slično kao i govoriti, čime potvrđuje svoju demokraciju i toleranciju prema formi i sadržaju teme koja se obrađuje, ne dajući samoj temi veći smisao nego što joj pripada. Ganga je pjev, ili iskaz koji nadilazi običan obavijesni čin u komunikativnom kanalu gdje se povišenim, višeglasnim, namjerno teško razumljivim tonovima, u priprostoj harmoniji želi izreći i pojačati smisao onoga što vas tišti, ili veseli čime se postiže autohtono samorazumijevanje cjeline koju ganga otkriva, ili skriva. Poruke koje su održavale i pojačavale unutrašnju duhovnu čistoću te stvarale logičnu jasnoću svoje vlastite pozicije u odnosu na realnost vremena i društvenosti bile se jasne i razumljive, opscene jezične slike, ili kritiziranje nositelja društvene vlasti (diktature) bile su skrivene i ne razumljive, a time zatvorene u krugu istomišljenika, te u sebi nose arahične oblike samopomoći u bezizlaznim političkim, socijalnim, gospodarskim prilikama. Drugim riječima, ganga, ojkavica, rera za razliku od običnog govora, ili deranja kako većini slušača izgleda pojačava i produbljuje govorni izraz, posjeduje ritam, skrivenu poruku, jezgrovitost, traži fokusiranost slušača i predznajne teme koju gangaši obrađuju, melodija i harmonija također je prisutna, što znači da su stvoreni momenti glazbenoga izričaja u kojem se može postići ushit, mir, sponta-

nost, misao, a sve to ima veliku moć nad ljudskim duhom i tijelom, čineći ga boljim.

Ganga inhibira bilo kakvu komunikaciju s tjelesnim, s ritmom ili pokretom, ona produbljuje i opredmećuje duh u ironiji, dovodeći glazbeni izražaj do apstrakcije, odnosno do humora, kako bi se preskočila, izigrala, posramila nametnuta teška egzistencijalna stvarnost trenutka, ona je intelektualna parodija na površni, te blještavilom obasjani svijet šunda, ili kič stvarnosti. Svu napetost koju stvara svijet u kojem živimo tiho i submisivno razbija se u suvislom deranju šaljući poruke koje treba znati i htjeti razumijeti, u skladu s prirodom kao što je i ptičji pjev, kojeg čujemo, ali ne razumijemo, čista priroda u formi uma neke ptice u traženju partnerice. Njena teška slušljivost, nerazumljivost u zagušljivosti dvoglasnog, ili višeglasnog pjevanja, gdje se međusobno skriva bitno od nebitnoga, ili naglašava obrnuto noseći u zvučnosti polifoniju, bez ritma, slušnosti, zahtijeva od slušača i interpretira istu mentalnu povezanost, kulturološku zatečenost na nekom vremenskom i prostornom entitetu. Prepoznavajući moć, ili nemoć stvara se interakcija izvođača i slušača, jer opisuje njihov identični položaj u nepravdi, nemoći ili ushitu, stvara se sinergija koja čini neraskidivi oblik samopomoći jednom entitetu, usmjeravajući ga ka dobru. Van tog koncepta ne uspostavlja se komunikativni kanal onog izrečenog i slušanaog, zbog toga je ganga većini nerazumljiva, kao i tako zvana ozbiljna glazba. Ljudi koji slušaju gangu, ojkavicu, reru, glazbu, ozbiljno sjede, nepomično, bude svoj duh, kretanje tijela zamijenio je pokret duha. Tako slušajući Mozarta ne moramo nužno đuskati, već slušanje zahtijeva od nas dubinsko razumijevanje glazbe i kad melodija uhvati svoju tišinu izvođenja, isto kao i kod primitivne gange, zvučne slike koje smo čuli, a teško razumjeli, bude se nanovo, negdje u nama i s nama u realnim situacijama, te nam pomažu dati odgovor što smo, što

možemo znati ,čemu se trebamo nadati, i tko smo zapravo mi, ili ja.

Razina tjelesnog opuštanja kojeg glazba intuitivno pokreće u nekom ritmu, u gangi kao i u psihoterapiji prebačena je u jedno više metafizičko-duhovno područje. Fizičko –ritmičko gibanje izazvano melodijskim tijekom,ponukano zakonitostima četiri-pet tonova, je duboko osjetilno, intuitivno, ne manje vrijedno, dapače vrlo posredno u komunikaciji, ali i agresivno, i u svojoj biti prolazno. Dok ganga zahtijeva fizičku napetost slušnog aparata, kako bi se razumjeli duhovni putevi i poruke ne jasnoga i teško melodičnoga iskaza u svojoj etnografskoj glazbenoj matrici.Ganga prikazuje simplicifirane emocije bijesa, gnjeva, revolta, ironije, cinizma, a s druge strane vrlinu, vedrinu, smionost života u svoj njegovoj jednostavnosti naglašavajući, jezgrovit stih, uz jednoličnu i naglašenu zvučnost cjelokupnog aranžmana pjesme.Ganga pojednostavljeno rečeno nosi u sebi obrise modificiranih psihoterapijskih grupa , s ciljem da korigira kulturne i socijalne potrebe u prostorima samosvijesnosti svojih mogućnosti i ograničenja kako bi živjeli u ravnoteži sa sobom i devijacijama koje im donosi neizvjesno sutra, čuvajući tako goli opstanak. Taj goli opstanak gangaša iskazan u pijeju dvojice,ili više individualaca predstavlja običajnost općenitosti,tj. zajednice, u kojoj se zajedništvo

postiče u zboru, pijeju gdje sad jezik ima opojnu moć mimezisa, proizvođeći nove svjetove,stvarajuć iluzije koje razblažuju, umiruju, teško prihvatljivu realnost i tragičnost u koje je individua uronjena. Time se postiče da gledatelji i slušatelji nekog glazbenoga djela u ovom slučaju, gänge, u sadržaju koji mu se predstavlja, prepoznaje bitnost i razrješenje čvora koji mu se nudi u pijeju, te u njemu vidi samoga sebe, lišavajući se općenitosti straha, kako onoga vanjskoga, tako i onoga vlastitoga, te tako simplificirano korigira zdravlje svijesti i pušta je da bude zdrava u svojoj praktičnoj kreativnosti na razini svakidašnjice , i kad pijej završi svoj mimetički proces.Specifičnost same gänge kao umjetničkog izražaja izlazi iz općenitosti vanjske slobode, ubrzavajući i dovodeći pojedinca u kritički odnos sa stvarnošću i predrasudama, nudeći rast u duhu i toleranciji. Djelujući drugačijem i ne harmoničnom slušno-glazbenom izričaju, koji je, na prvu, u potpunosti nerazumljiv, emocionalno neprihvatljiv i oslikan sivim, jednoličnim zvučnim zidom što tjera one koji ne razumiju primitivnost etno-kulturnog jezičnog izričaja, u bijeg i odbacivanje, neprihvaćanje. No ganga nije ništa drugo nego apstraktno slikarstvo zvučne slike jednog vremena, jednog kraja, jednog pokušaja da se dohvati umjetnost i unutrašnja sloboda izražavanja u svrhu čuvanja mentalnoga zdravlja, ona je čisti negativitet koji u glazbenoj formi destruirala ljepotu sadržaja, kako bi ga u nekoj svojoj unutrašnjoj kretnji koji se pretvara u tišinu promišljanja opredmetnuli u liku pojedinačne slobode , nudeći se u svojoj različitosti nekom drugom entitetu kako bi spoznao pravu svijest o sebi.

I na kraju globalistički gledano, ganga, ojkavica... za nas predstavlja "bjelački bluz".

vijesti

Čovjek s rijetkom bolešću u Papinom zagrljaju

Čovjek s čirevima!: Osjećao sam se kao da mi srce napušta tijelo kada me papa zagrlio

Bolešću unakažen čovjek, kojeg je papa Franjo zagrlio i poljubio, ispričao je svoju životnu priču za MailOnline. Vinicio Riva iz Vincenze, od glave do pete prekriven je bolnim čirevima, koji su posljedica genetske bolesti neurofibromatoza koju je naslijedio od pokojne majke. Ranije ovog mjeseca fotografija ovog 53-godišnjaka obišla je svijet gdje ga je papa srdačno zagrlio, na jednom od papinih zajedničkih susreta s vjernicima na Trgu sv. Petra.

U intervjuu za MailOnline ovaj hrabri muškarac opisao je svoj susret s papom koji ga je toliko dirnuo da mu je srce samo tuklo da je mislio da će umrijeti. Papin zagrljaj je bio poput raja, opisao je te dodao: "On uopće nije razmišljao hoće li me zagrliti ili ne. Nisam zarazan, ali on to nije znao. Samo je to učinio, dotaknuo me po cijelom licu i kako je to napravio, osjetio sam samo ljubav."

V

Za Vilu piše: prof. Luka Maršić

Nikica Marković

Filmska kritika

Redatelj: Silvije Petranović
Uloge: Mile Biljanović, Ena Lulić, Goran Navojec, Hristina Popović, Mustafa Nadarević, Milan Pleština, Ivo Gregurević, Špiro Guberina, Božidarka Frajt, Marija Kohn.
Godina: 2013.
Zemlja: Hrvatska

najpoznatijeg djela hrvatske dječje književnosti "Čudnovate zgone šegrta Hlapića". Na stotu godišnjicu snimljen je i film "Šegrt Hlapić" u režiji Silvija Petranovića. Da se podsjetimo, 1997. godine snimljen je crtani film "Čudnovate zgone šegrta Hlapića" redatelja Milana Blažekovića. U tom filmu Hlapić i Gita su miševi i ta zabluda je kod mnogih klinaca (manjih i većih) trajala sve do danas. Dakle, Hlapić i Gita nisu miševi nego djeca.

„Hlapić je bio malen kao lakat, veseo kao ptica, hrabar kao Kraljević Marko, mudar kao knjiga, a dobar kao sunce”. To je opis šegrta Hlapića na početku romana Ivane Brlić-Mažuranić. U Petranovićevom filmu Hlapić nije malen kao lakat nego jedan prilično visok dečko. Nakon velikih problema u suživotu s majstorom Mrkonjom kod kojeg Hlapić „šegrtuje”, on bježi u bijeli svijet i doživljava razne avanture. Skoro cijeli film je film „ceste”, glavni junak je u stalnom kretanju, susreće razne likove i dospijeva u svakojake situacije. Petranovićev Hlapić tijekom toga putovanja

Ivana Brlić-Mažuranić priznata je kao jedno od najznačajnijih imena dječje književnosti u svijetu. Nazivaju je hrvatskim Andersenom i hrvatskim Tolkienom, a zadnjih godina, nakon pojave i ogromnog uspjeha Harry Pottera ona je naša J. K. Rowling. Iza filmova o Harryju Potteru stoji hollywoodska "mašinerija" i mi u Hrvatskoj ne možemo očekivati spektakularne i skupe ekranizacije remek djela naših slavni književnika. Ali se barem možemo nadati da će naši redatelji sa skromnim budžetima prilikom „preslikavanja” književnog djela na film uloviti ono najbolje iz teksta i

prebaciti na filmsko platno. Oduvijek je bilo teško snimiti odličan film po književnom remek djelu. Ove godine navršava se stotinu godina od izlaska

pokazuje odlike iz opisa gore: veseo, hrabar, dobar, mudar (samo nije malen). On i njegova novostečena

prijateljica Gita pomažu ljudima u nevolji i često im se ta dobrota vrati. Petranović slijedi fabulu romana i ide od točke do točke po planu Ivane Brlić-Mažuranić.

Najveći problem „Šegrta Hlapića” je ritam. Kad treba podignuti napetost u filmu redatelj zataji, kad treba ubrzati radnju opet isto. Napr. kad Hlapić, Gita i pas Bundaš krenu upozoriti dobre ljude da će im nauditi zlikovac to bi trebala biti bezglava jurnjava ako žele stići prije lopova. Međutim, ovdje je to jedna lagana šetnja koja iritira. Petranović također izaziva čuđenje kad u filmu angažira niz legendi hrvatskog filma (Guberrina, Nadarević, Gregurević, Frajt, Kohn itd), a koristi ih vrlo malo. Ali, sve to na kraju dobro završi. I nakon nekoliko tjedana prikazivanja kino dvorana je bila skoro puna djece s roditeljima. Vjerojatno će pasti novi rekordi posjete. Djeca su zadovoljna filmom i dijelove na kojima je redatelj „fulao” bez problema su nadogradili svojom maštom. Jedino mi stariji možemo zamjeriti redatelju što nas nije uspio na sat i pol vratiti u djetinjstvo.

Za Vilu piše: *Nikica Marković*

uls kolektivne svijesti potaknut varjском
ivoću kanalizirao prema jedinstvenom cilju
taj je harmonični entuzijazam brzo splasnuo
rogim negativnim pojavama u društvu. Ne-
trolirana situacija na ulicama i stadionima
ekcija je tih pogubnih utjecaja iz prošlosti
djalost djelomično i sadašnjosti.

ovijesti vandalizma vezanog uz kriku
liva za dirljanje, od kojeg nitinski sp
ubijenic i pravi navijači najskretan
leške se spominju neslavni us
lanije odakle je kra
ual bulimije. Ak

me
pokit
wenci
Adidas
nije i
ry. A
nosla
igredi
iltra
rutim i man
i nekog upa
švanje anke
vlad čovik
rijan, podsi
le crni i p
and
rtak
broj
dim
sigur
atema sela, ja mo
nk koji radi ima 30g na
ogod radi i slušaj čacu i mater isu
je mišljenje u pogledu širenja casad
hrvatsku huligansku svakodnevicu, d
ogled Debelog Pra, sudionika jednog narpa
og internetskog foruma. Savremena sociologija
itenzivno se bavi ovom nasilnom supkulturom
i nikako ne može dokačiti zašto se zapravo ti
odi mlade.

manosti...
- Nemam poima. Možda je zabava. Mladi se
zabavljaju, a ako i nekog od nas dobrate bit će
da nam je loše pao grab. Fakat nemam poima
o čemu se tu radi, u životu se nisam potakao i
čini mi se da ni neću.

česternim razmišljanjima televizijskog robo-
vođenog vođiteja Kreše Mikaka može se
znatno seriosniji pristup čovjeka
nešto dobro potači, ali među
strogom def-

hrvatskog
ka
radion
stivane
travo
pećama i
ak u grupi j
vrednostno
se da masa

stao u kri
se modl
vratiti ta
koliko b

u Engleskoj i
specije (noturna je la
- ne, sam
na ulici
Scotlan
na za
per moja skakav
u ključu - policija teklu ponekad zala
na kraj i vjerojatno razarajućim tifosim

Umjesto
nekog
dosadnog
teksta,
OVDJE
može biti
VAŠA REKLAMA !

Zakupite oglasni prostor
u časopisu
koji u tiskanom izdanju ili
internet formatu čitaju
mnogi u Hrvatskoj i
izvan nje !

**Oglas za vas mogu
izraditi i naši
dizajneri
iz
tima
uredništva**

E-mail:
wrednistvo@vila-velebita.hr

ISLAND - HRVATSKA 0:0

Nakon neuvjerljivih utakmica u skupini za kvalifikacije, i smjene izbornika, došli smo do 2. kvalifikacijske utakmice za odlazak na SP u Brazilu, a protivnik nam je bio Island. Sreća nas je pomazila, i dobili smo objektivno najslabijeg protivnika u tim dodatnim kvalifikacijama. Makar nam igra nije bila bajna tokom cijelih kvalifikacija, imperativ je bio odlazak na SP. Novi izbornik je postao Niko Kovač.

I tako dolazimo do prve utakmice protiv Islanda. Još jedna dobra stvar je bila što smo prvu utakmicu igrali u gostima. Prva utakmica nam nije pokazala ništa bolju igru nego što smo igrali pod Igorom Štimcem. Sve je to bilo sporo, neopasno, nezainteresirano, i svi smo znali da možemo i moramo bolje.

Naime u prvoj utakmici u Islandu smo čak 40 minuta imali igrača više, ali nikako nismo mogli probiti islandski bunker. Znali smo svi da je uzvratna utakmica prilika koja se ne smije propustiti.

Vlado Marić, dopredsjednik "KNUV" i član udruge "Vila Velebita" na Islandu

Članovi "KNUV" i udruge "Vila Velebita" kod poznatih islandskih gejzira

HRVATSKA - ISLAND 2:0

Došao je i taj veliki dan, usprkos lošem vremenu i činjenici da je radni dan, Maksimir je bio jako lijepo ispunjen. Krenulo je od početka inicijativom Hrvatske, i svi su znali da je samo pitanje trenutka kad će se zatresti mreža. U 22. min. Srna je imao lijepu priliku, odlično je izveo slobodni udarac, i kad su svi već vidjeli loptu u голу, pojavi se islandski junak golman Halldorsson, i fantastično obranio. Imali smo i dalje „presing“, a onda u 27. min. se i to dogodilo. Hrvatska je povelu, kad

su svi mislili da Rakitić samo što nije izgubio loptu, on ju je poslao u 16-terec gdje je Perišić zavrnuo loptu na drugu stativu, a tamo spremno dočekuje loptu **Mario Mandžukić** i Hrvatska zaslužno vodi **1:0**. Maksimir je eksplodirao. Oduševljenje i olakšanje miješali su se među 20.000 gledatelja i nekoliko milijuna ispred TV ekrana. Hrvatska nije stajala, krenuli su naši igrači i po drugi pogodak, pokušaje Modrića i Mandžukića zaustavljao je islandski vratar na samoj gol-liniji. A

onda - šok, Mario Mandžukić u jednom duelu na polovici igrališta starta neoprezno i moram reći jako glupo i zaslužno dobiva izravni crveni karton. Hrvatska je do poluvremena uspjela izdržati, makar se vidjelo da su igrači u šoku. A nakon toga, dokaz da je Niko Kovač pravi izbornik. To što je on rekao igračima u svlačionici samo on i igrači znaju, ali kako je Hrvatska reprezentacija odigrala drugo poluvrijeme je nešto neopisivo... ne samo da se nije vidjelo da imamo igrača manje, nego je izgledalo koda nas ima više na terenu... Ono što su im radili Modrić, Kovačić i društvo dugo nisam vidio. Svaka čast. Mateo Kovačić je odigrao zasigurno najbolju utakmicu za reprezentaciju, a njegova asistencija **Srni** za **2:0** je pravo malo remek djelo. Otrësao se četvorice islandskih igrača, i kad su svi očekivali udarac poslao „rolicu“ kapetanu Srni, koji to ne propušta.... Hrvatska vodi 2:0... oduševljenje i olakšanje se osjetilo među svim Hrvatima. Napokon smo dobilo ono što smo htjeli, igru kakvu zaslužuje reprezentacija, igru koju je gušt gledat, igru kojom sa ponosom možemo reći: **To je naša Hrvatska...** Do kraja utakmice smo mogli jednostavno uživati u majstorijama naših vatrenih, i Islandani mogu zahvaliti golmanu i sreći što nisu doživjeli pravi debakl.

Hvala **Vatreni** što smo bar na trenutak mogli ne razmišljati o problemima, što nam je jedina misao bila HRVATSKA nogometna reprezentacija. Nakon ovakve utakmice jedva čekam to prvenstvo, a sa ovakvom igrom, svakom možemo zagorčati...

DAJTE BRAZIL DA SE IGRAMO, IGRAMO, IGRAMO...

Za Vilu piše: Hrvoje Milinković

Kabel servis

poduzeće za izgradnju, trgovinu i usluge d.o.o.

T. +385 1 369 60 81
F. +385 1 369 60 82
M. +385 98 454 945
E. kabel-servis@zg.t-com.hr

53288 Karlobag, Trg F. Tuđmana 1
Tel./fax: +385 53 694 008
mob.: +385 98 470 569
www.hotel-velinac.com
E-mail: info@hotel-velinac.com

Otvoreno non-stop kroz cijelu godinu!

Fitness, Jacuzzi, Sauna

Hotel - Restoran - Wellness

Velinac

KARLOBAG

KRIŽALJKA

ENIGMATSKI KUTAK

Dragutin Perković	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1					✠	✠				✠				✠	
2									✠						
3				✠				✠							
4															
5		✠								✠				✠	
6								✠		✠					
7					✠		✠						✠		
8	✠							✠							
9				✠		✠					✠				
10							✠				✠				
11				✠		✠									✠
12		✠										✠			

VODORAVNO:

1. dodaje se salati • u njemu leži zec voćni ili nogometni • rimska tisuća;
2. tekući lijek • vrsta glazbenog djela;
3. slika golog ljudskog tijela • ražanj bez početka i kraja • čudo;
4. najposjećeniji lički nacionalni park;
5. prvo slovo • izmišljotina Hrvata da ih stave oko vrata • bezglavi inat • kalij;
6. ličko naselje • Švedska pjesma s opisom sretnog života;
7. tata • šahovski top kopna okružena morem • Ivica Percl
8. naselje na Pelješcu • žene hrvatske narodnosti-lokalni izraz u Lici;
9. osjetila vida • Rumunjska izraz sa suzama od tuge ili radosti • ime franc. pisca Zole
10. posuda za čaj • crna kreda • topla godišnja doba;
11. bezglava rasa • složeno slovo • morska riba;
12. jod • umanjeni kozmetički postupak • vrsta papige.

OKOMITO:

1. sredstvo za otapanje • stanje beznađa;
2. crvena repa bez repa • ličko naselje;
3. starinarnica;
4. otok bez vokala • najbogatiji pogoci u košarci • dušik • rat bez konja
5. dio kuće • naselje u Lici;
6. ugodno provoditi vrijeme • kalij • Tajland;
7. naselje u Lici • čup bez sredine • Škoro Miroslav;
8. radij • Kutina • okruglo slovo • lička rijeka;
9. metar • savršen, neponovljiv;
10. početak siječnja • čuvari ovaca;
11. naselje u Lici • piće bez vokala;
12. osobe koje unazađuju;
13. omoti • ...luda nalaze se svuda;
14. beskrajna tura • kolačar, medičar;
15. kroz nju prolazi Dalmatina • veznik

PREMETALJKA

1. PLIVAČI KRAJ ZETE
2. PAZE LIČKI VJETAR
3. ČETKARI ZAPJEVALI
4. E, PAZ' LIČKI VJETAR

Rješenja:

KRIŽALJKA

U TRETMANIČ • ARA
ILA LJETA • AČA • NJ • ŠKARPINA
• OČI • R • PLAČ • EMIL • ČAJNIK
• T • OTOCI • IP • OREBIČ • RVATICE
NAT • K • LOVINAC • S • IDILA • OTAC
PLITVIČKA JEZEPA • A • A • KRAVATE
SONATA • AKT • AZA • MIRAKUL
OGAT • GRM • KUP • M • TINKTURA

PREMETALJKA

PLITVIČKA JEZEPA

Za Vilu pripremio: prof. Dragutin Perković

Građanska inicijativa «U ime obitelji» Željka Markić Izjava nakon Referenduma

Mi smo sretni i zahvalni svima koji su izašli na referendum i iskoristili priliku odlučivati o temi koja im je važna i odlučivati na referendumu koji su sami organizirali.

Nismo zvali sve medije na konferenciju za tisak, jer smo smatrali da je pošteno i transparentno jasno reći, koji su mediji u Republici Hrvatskoj otežavali da donesu informiranu odluku.

Izjava za Vilu Velebita Željke Markić predsjednice udruge u ime obitelji nakon objave rezultata referenduma:

Izlaznost je nešto manja nego što je bila na zadnjim parlamentarnim izborima.

Pošto rezultati referenduma pokazuju tko je pobjednik očekujemo da će se poštivajući proceduru, definicija braka kao zajednice žene i muškarca biti unesena u Ustav.

Ovo je prvi referendum koji su sami građani pokrenuli i to je prvi korak, a iza toga će se puno toga dobrog i konstruktivnoga moći dogoditi.

Sada se želim sa ovim predivnim ljudima koji su u ovome sudjelovali prvo odmoriti i početi razmišljati o drugim stvarima koje želimo raditi.

V

Za Vilu izjavu zabilježio: Vlado Marić

Željka Markić i član Udruge «Vila Velebita» Vlado Marić

Smatramo da je osobiti problem HRT, koja je financirana od hrvatskih građana i iz proračuna Republike Hrvatske, jer kampanja koja se vodila od istih nije bila dobra i otežala je biračima da u miru odluče što žele vezano za brak.

U zadnjih mjesec dana, imali smo jednu jedinu emisiju na HRT-u u prošli ponedjeljak u kojoj smo mogli voditi debatu argumentima.

22. Obljetnica gospićkih dragovoljaca

U prigodi obilježavanja 22. godišnjice prvog postrojavanja gospićkih dragovoljaca Domovinskoga rata, pripadnika 25. i 26. satnije Zbora narodne garde u Gospiću je u kapelici Sv. Ivana Nepumuka služena misa, a na Spomenik poginulim hrvatskim braniteljima i civilnim žrtvama rata izaslanstva udruga proisteklih iz Domovinskoga rata, Grada Gospića i Ličko-senjske županije položila su

vijeneci i zapalila svijeće.

Vijenac je položen i na spomeniku prvom hrvatskom predsjedniku dr. Franji Tuđmanu u središtu Grada.

U Gospiću je 25. kolovoza 1991. godine postrojeno 278 dragovoljaca s

područja grada i okolnih naselja. Taj nadnevak i postrojavanje važni su i po tome, što su prije 22 godine pobunjeni Srbi počinili prve zločine nad Hrvatima u Lovincu, a 25. kolovoza 1991. godine srpske paravojske postrojbe osnovale su svoju „milicijsku stanicu“ u Ličkom Osiku i proglasili ga Teslingradom.

Stoga postrojavanje gospićkih dragovoljačkih postrojba i odlazak istoga dana u 18 sati na bojišnu crtu bila je jasna poruka da će se Grad Gospić braniti svim mogućim sredstvima.

Piše: Tihomir Dujmović

N ikad oko nijedne teme ovako snažno, ovako brutalno, ovako otvoreno, kompletna hrvatska vlast sa svim mogućim pripadajućim nevladinim udrugama (pogledajte samo otvoreno svrstavanje GONG-a što ga diskreditira za sva vremena!) i medijima koji im stoje na usluzi puna 24 sata dnevno, nije nasrnula na hrvatsku javnost kao u priči o referendumu o braku.

Ta činjenica najbolje svjedoči o tome da je ova vlast odlučila promijeniti kompletnu svjetonazorsku sliku Hrvatske, promijeniti temeljnu tradiciju, poniziti i omalovažiti njenu vjersku tradiciju, u riječ iz temelja promijeniti same temelje na kojima stoljećima počiva hrvatsko društvo. Zato su se u tajnosti i pripremale promjene Obiteljskog zakona upravo o definiciji braka, o čemu je tek nedavno imala prilike javnost upozoriti Željka Markić, što je "U ime obitelji" i natjeralo u ovaj referendum.

Obzirom da živimo u potpunoj medijskoj blokadi valja ponoviti tu prvu i osnovnu istinu. Na referendum o braku idemo zato jer je vlast postojeću definiciju braka kao zajednicu muškarca i žene htjela promijeniti u Obiteljskom zakonu. Treba li reći da ako ustavni referendum propadne da će se sadašnja definicija braka kao zajednice muškarca i žene promijeniti i u Obiteljskom zakonu? To što je sve izgovoreno u pripremi ovog referenduma protiv većinskog dijela ovog naroda, protiv crkve, protiv ako hoćete dosadašnjih uvriježenih pravila koja nisu nasilno nametana nego su konsekvencijalno bila prihvaćena, to koliko je mržnje, bijesa, nesnošljivosti i prijezira pokazano, to garantira nažalost nastavak produkcije daljnje neza-

Brutalni nasrtaj vlasti na hrvatsku javnost

ustavljive mržnje.

Mediji su u tom smislu bili ne samo pristrani, već su se pretvorili u pravu propagandnu mašineriju kakvu nismo vidjeli od najgorih Titovih vremena. Onaj tko misli da je brak zajednica muškarca i žene ima medijski status gubavca, neofašista, Željka Markić je primjerice uspoređena s Eichmannom, i tko dakle tako misli taj je za hrvatske medije niža vrsta, zatucan klerik i pritajeni ustaša.

Nema medija koji nije čvrsto stao uz odgovor protiv, nema dužnosnika vlasti koji otvoreno nije nagovarao naciju da glasa protiv. Postavlja se pitanje kako je ovakva histerija moguća?

Ako detaljnije pogledamo sve moguće zagovornike odgovora "protiv" mi zapravo dolazimo do dramatičnih motiva. Obzirom da je rijetko tko od zagovornika "protiv" deklarirani vjernik, obzirom da je rijetko tko od zagovornika "protiv" makar i malim prstom mrdnuo da nastane hrvatska država, obzirom da najveći dio najgrlatijih takvih tipova realno Hrvatsku kao državu niti treba niti posebno voli, a crkva ih pak osobito iritira a s njom sva ta tradicionalna, kršćanska i konzervativna Hrvatska, oni su referendum shvatili kao odlučni boj!

I u pravu su! Ako obitelj nije zajednica muškarca i žene onda taj ključni, temeljni, ugaoni kamen 13-stoljetnog hrvatskog društva, a to je obitelj, na način na koji je sva ta stoljeća postojala, više ne postoji. Žurim se reći bez bilo kakve demagogije da uistinu sva prava koje istospolne zajednice trebaju imati osim braka i usvajanja djece jednostavno moraju imati i ako ih nemaju to je uistinu segregacija. No, brak i posvajanje djece u to ne mogu spadati. Najprije zato jer brak nije ljudsko pravo koje se stječe rođenjem, i nije slučajno tisućama godina brak bio isključivo zajednica muškarca i žene.

Istospolne zajednice ističu ljubav kao razlog i pravo na brak, ali kolikogod voljeli sestru, brata ili baku ne možete se za njih bračno vezati. Nužda da brak čine muškarac i žena pitanje je opstanka ljudske vrste, a to što postoje parovi bez djece ili se neki vjenčaju u 70. godini života ništa o toj nuždi ne govori.

Iznimke koje potvrđuju pravilo! Kad bi istospolne zajednice bile poželjni oblik funkcioniranja ljudske zajednice ljudska vrsta bi izumrla. S druge strane, Željka Markić je posve u pravu kad u prvi plan ističe pravo djece, pravo djece na oca i majku. Jer, s kojim pravom netko tko zagovara usvajanje djece od strane istospolnih zajednica (a to je sasvim sigurno njihova sljedeća tema) oduzima djetetu pravo na oca ili mater. Jer, istospolni posvojitelj djece definitivno oduzima pravo djetetu ili na oca ili na mater. S kojim pravom?

Nema dvojbe da mu oni mogu dati ljubav koju dijete možda nema, ali djeca u tom kontekstu primarno trebaju ljubav oca i matere.

Ne bih htio živjeti u svijetu gdje ljudi programirano nemaju oca i matere, već imaju surogat majku na koju "nema pravo" jer ne smije za nju ni znati i anonimnog donora sperme umjesto oca. A to je svijet u koji nas vodi moda zagovora istospolnih zajednica, jer one će sutra sasvim sigurno željeti djecu! O traumi te i takve djece, o kompleksima te i takve djece, o emocionalnim užasima koje donosi programirani svijet bez oca i majke, svijet roditelja I i roditelja II, u ovoj općoj moralnoj pohlepi koja otvoreno govori o "pravu na dijete" sve te silne udruge za ljudska prava kao i naša slavna ljevica nisu rekle ni slova. Iz svih tih razloga braku kao zajednici muškarca i žene može se reći samo jedno. **Da!**

Za Vilu piše: Tihomir Dujmović

Ličani u slavonsiji

Drugo ognjište

Glad, ratno vrijeme, oskudica i zemlja koja nije mogla prehraniti sva usta razlog je da su se ličani i poslije 2. svjetskog rata selili iz Like svuda po svijetu.

1957. godine kada sam i sam doselio iz Kose kod Perušića. Prvi doseljenik u ovaj kraj je Nikola Bašić koji je kupio okućnicu od starosjedilaca Šokaca a zatim doseljavaju Pero

sreću potražiti u Slavoniji a povelu su i djecu. Neki od nas su doveli i stoku, konje a i namještaj ako je bilo prilike. Poznam ljude koji su počeli ovdje život sa radom na planini Papuk u šumama da bi zaradili i nastanili se ovdje te započeli drugi život“

„Nas doseljenike Ličane starosjedoci nisu rado prihvaćali jer su smatrali da ništa ne znamo, da u Liki nismo radili oko zemlje, da smo ovamo došli jer ništa nemamo a mi smo svojim radom dokazali upravo suprotno jer smo pomalo gradili i kuće i pojate te sve ono što je trebalo za novo gospodarstvo.“

„I danas kad se sastanemo mi stariji ali i ovi mladi koji se sjećaju sjetimo se onih koji su doselili a nema ih više živih, sjetimo se Mićice Tonkovića, Draje, Mije Gerovca, dida Nikolice

Kamenice (mala Lika); redom kuća do kuće Rukavine, Štimci, Uremovići, Tonkovići, ...

Bilo je tu i prisustvo „nenarodnoj vlasti“ pa se onda i ona povijesna definicija ostvarila „da Lika sve naseli a sebe ne raseli“. Ovo se pokazalo i u Slavoniji u općini Bizovac na Kamenicama kako zovu ovaj dio ulice. Ime je dobilo po oranicama koje su Ličani kupovali kako bi se naselili.

Razgovaram s posljednjim doseljenim Ličanima koji su još živi i koji će nam reći svoje utiske o doseljenu naših ljudi u ovaj kraj. Jedan od njih je Nikola Rukavina ili Niko po Lički, još uvijek vitalan i zdrav a čest na misama i nogometnim utakmicama lokalnog kluba.

„Ljudi ovog kraja na Kamenicama a to je dvadesetak kuća jedna do druge kao i oni suprotno preko pruge doseljavali su se iz Like od 1947. do

Gerovac iz Švice, Ivan Ugarković iz Kose, Pera Uremović, Nikola Bašić-did Nikolica, Milan Štimac dolazi 1955. godine, Mile Pocrnić i ostali.“

„Rečeno nam je da u Slavoniji ima zemlje, da je dobra i da nije dovoljno naseljena pa smo vlakom odlazili iz Like. Naravno, bilo je i onih koji nisu htjeli ostaviti Liku i poći s nama. Tko je bio iz zaselaka i sela dalje od crkve, od mlina, od škole bio je i njemu problem pješačiti daleko tako da je tu bilo raznih razloga iseljenja.“

„Dolaskom u Slavoniju kupovala se zemlja koja je bila oranica, njiva te se prodavala kako se već netko pogodio. Pola jutra te zemlje je koštalo oko 40000 dinara. Svi smo se prvotno bavili poljoprivredom i stočarstvom. Svakim posjetom Lici pričalo se kako je u Slavoniji pa su i drugi odlučili

Djed Niko Rukavina

sa traktorom, Milana Štimca, Ilije Rukavine ali i Jose Pocrnića koji je nedavno umro. Sa suprotne strane od naših kuća iza ceste i pruge nalazi se i nekoliko kuća isto tako naših Ličana kao što su: Draškovići, Nikola Rukavina s obitelji, Bartol Srdar s

obitelji, Matija Rukavina, Stipe Rukavina-Čipa s obitelji, obitelj Jugović. I danas kao i prije većina nas bavi se poljoprivredom, neki još rade u firmama a neki su u Hrvatskoj vojsci. Imamo i nekoliko O.P.G.-a (gospodarstava na poljoprivredi) koje vode obitelji Rukavina, Bašić Tiho i obitelj Bašić Mile i Dane. Evo pokraj mene živi Mile Lulić, umirovljeni brigadir u Hrvatskoj vojsci koji je nakon vojničkih škola i gradova našao zadovoljstvo među svojim ljudima.“

„Dodao bih da su se u onim vremenima naši ljudi osim rada na selu ponekad zapošljavali i kao sezonci na izgradnji pruga od lokalnog značaja kao i na ciglani u Bizovcu. Ličane nisu primali u državna poduzeća i kombinata iz razloga što je jedan dio pripadnika sudjelovao u Hrvatskim obrambenim snagama u 2. svjetskom ratu pa nisu bili podobni. Najčešći susreti su bili na prelima, na karminama (sahranama), čijalima, pomagali smo jedni drugima a bilo je i pjesme o Lici i Velebitu. To nas je održalo.“

„Mladi danas idu rodbini u Liku, ide se na pirove (svatove), kad Ličan umre idr ga tko može ispratiti, ili na god (kirvaj) u Liku. Tamo su uvijek srdačno dočekani i pita ih se odaklen su podrijetlom i čiji.“

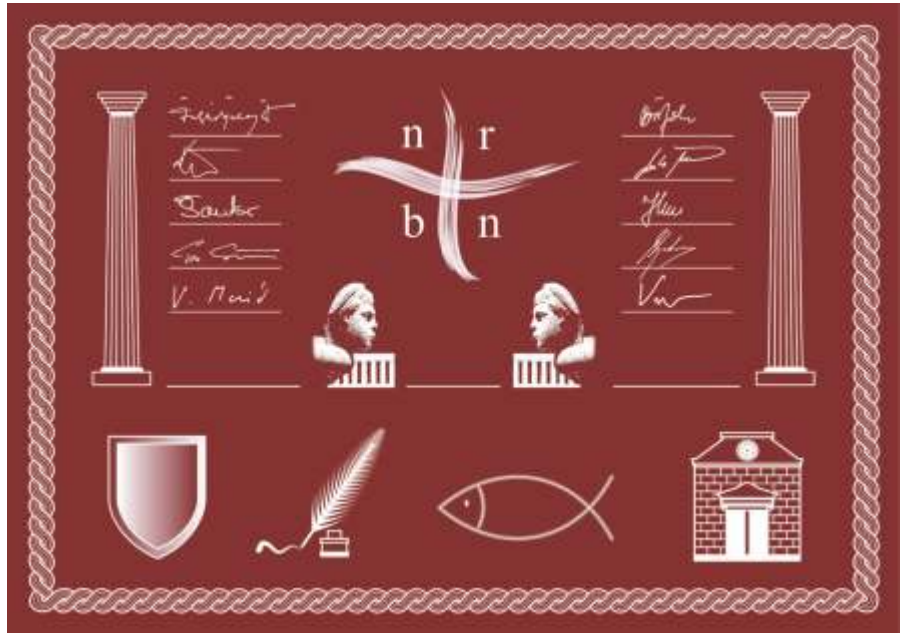
„Ličani iz naših kuća članovi su i „Zavičajne udruge Ličana –Gacka“ –Bizovac, mada bi istina i mladi trebali više doprinjeti u radu s pjevačkom muškom skupinom.“

„Prema centru Bizovca iza bivše ciglane na drugoj strani su isto Ličke kuće sa obiteljima Majetić, Bartulac, Jugović, Drašković, Bobinac, Barković, Kranjčević, Brajković i drugi.“

Slušajući djeda Niku vidim da se sjeća samo dobrog iz starog kraja ali i svaki susret s njim vraća ga u Liku i kao da je vrijeme stalo uz njegov naglasak iz Kose. Vraća i njega i nas u neko bolje vrijeme ali ljubav prema Lici svjedoči i živi svoj život.

Za Vilu piše: Milan Ladišić

Društvo «NAŠ RED»

Predsjednik Društva "NAŠ RED" prof.dr.sc. Milan Vrkljan u Zagrebu je u nazočnosti članova Društva održao predavanje "Politička kurupcija u RH". Zašto je RH izložena političkoj kurupciji i koji su ciljevi iste? Tko su pojedinci ili grupe koje se koriste političkom kurupcijom? Posebno je bila zanimljiva diskusija oko političkih spletki i dometa istih u periodu nakon Sanaderova preuzimanja vlasti u Banskim dvorima. Sanaderova uloga i potezi koje je vukao u vrijeme

kandidiranja Hebranga kao kandidata desnice za predsjednika RH, uloga Dragana Primorca, Nadana Vidoševića, Stjepana Mesića,...

su se osjećaju pripadnosti, zaigralo se nekoliko puta ličko kolo, zapjevala Vila i Sokol i ostale pjesme za dušu...

Veliku pomoć organizaciji „noći“ pružili su naši brojni donatori, a to su:

Sirana „RUNOLIST“ d.o.o. Otočac, Pivovara „LIČANKA“, Donje Pazarište • OPG „MIŠČEVIĆ“, mini

Restoran hotela „Calypso“ u Lučkom bio je premalen da primi sve goste koji su htjeli prisustvovati našoj tradicionalnoj Stajničkoj noći. Ovaj restoran bio je središte ličkog okupljanja u ovo rano jesensko vrijeme. KUD „Brinje“ i sastav „Dobra vibra“ pripremili su predivan program koji nas je odveo u stara vremena naše mladosti i naših predaka – vrijeme koje, zahvaljujući entuzijastima, još nije zameo vjetar zaborava i još uvijek plijeni pažnju današnje generacije. Čitavu noć se osjećao duh Like. Okupili su se brojni naši Ličani iz Zagreba i okolice, Siska, Slavonije, Like i brojnih drugih naših mjesta. Među posjetiteljima su bili i načelnik Općine Brinje gospodin Zlatko Fumić, predsjednik ZK „Sokolac“ gospodin Drago Perković i predsjednik ZK

„Brinje“ gospodin Toni Rajković. Doživljaj za pamćenje i uspomenu,

ali i sjeta na davna vremena naših korijena. Razdragani gosti prepustili

ali i sjeta na davna vremena naših korijena. Razdragani gosti prepustili

sirana, Josipdol • „DONA“ d.d. Gornja Stubica • „Badel 1862“ iz Zagreba • gospodin Kristijan Krznarić iz Zagreba i hotel „Calypso“ Zagreb-Lučko,

Pokrovitelj Stajničke noći bila je Općina Brinje.

Posebno je sa simpatijama pročitano pismo Tomice Perkovića - Štente iz daleke Kanade, koji je pozdravio sve prisutne. Gospodin Drago Perković je upoznao s aktivnostima ZK „Sokolac“ Brinje i „Vile Velebita“ čiji je dopredsjednik.

I na kraju što još reći: vidimo se iduće godine.

V

Za Vilu piše: Nikola Tominac

RAVEL d.o.o.
projektiranje, nadzor i gradnja
Brajkovićev prilaz 13, 10020 Zagreb
tel. 01 655 3628, 01 655 3521
01 655 1816, 01 654 7648
fax. 01 654 7649
<http://www.ravel.hr>
e-mail: ravel@rael.hr

ISO 9001

Naši članovi - pjesnici!

Noć mi mrkla usred dana

Noć mi mrkla usred dana
Ljuta zima ljetom hara
Plačem pjesma srce para
Radosti je tuga hrana
Noć mi mrkla usred dana

Tama sunce obasjava
Mjesečina ko u rogu
Nevjernik se moli Bogu
Ne znam je li san il java
Tama sunce obasjava

Dušom tužne kiše liju
Iz vedrine kao more
Bijedno iskre tmicom zore
Na oluju zvona biju
Dušom tužne kiše liju

Crna duga nebo davi
Pjev slavuja zagraktao
Žar života paklom pao
U grču se sudba savi
Crna duga nebo davi

Varljiva se nada topi
Utihnule svodom trube
Čar i miris ruže gube
Bezvoljnog me strepnja opi
Varljiva se nada topi

Noć mi mrkla usred dana
Ljuta zima ljetom hara
Plačem pjesma progovara
Radosti je tuga hrana
Noć mi mrkla usred dana

Miroslav Marjanović - Gonza

Rođen je u Prnjavoru Čuntićkom kod Petrinje 1959. god. od oca Ivana i majke Ane, rođ. Radošević.
Nakon osnovne škole i gimnazije završio pedagošku akademiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.
Do 1990. radio kao razredni nastavnik u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, a od tada do danas živi i radi u Austriji.
Još od osnovne škole bio je literalno aktivan preko raznih predstava i natjecanja. Sve emocije stvorene životnim događanjima akumulirali su se podsvjesno u glavi, te nakon dugo vremena preko ruke i olovke pretvoreni u poeziju na papiru. Napisao je u 4 zbirke više od 600 pjesama svih tematika te nekoliko u proznom izričaju. Neke od njih ekskluzivno predstavljamo u našem časopisu.

Zabožićilo u tuđini

Prvom svijećom Adventskom
Zornicom ranom
Tuđim mrazom hladnim
Sam u svijetu stranom

Drugom svijećom Adventskom
Tuga me išće
Djetinjstvu misli lete
Gdje nebo je čišće

Trećom svijećom Adventskom
Dušu veselim
Zabožićilo već je
Staroj majci želim

I četvrta plamom zasja
Zajeca zvono
Božić je! Radujmo se!
Prišaptalo ono

Zna sin pjesmu zvona svoga
Radost djetinjstva
I ovdje ima Boga
Škrtog dobročinstva

Badnja večer u tuđini
Sa Polnočke sam
Nitko ne čestita
Niti ovdje ikog znam

Božić je srcu radost!
Miris rodne grude
Ognjištu vratit ću se
Ako me još bude

Priredio: Tihomir Marjanović

Poštovani čitatelji!

Objavljujemo neke od hrvatskih domoljubnih pjesama napisanih između 1831. i 1941. godine čiji su autori poznati Hrvatski pjesnici. Većina pjesama nikad nije ušla u školske udžbenike u vrijeme totalitarnog komunističkog režima.

HRVATSKA DOMOVINA

Hrvatsko rodoljubno pjesništvo

Tiskano u Zagrebu, 1942.

ŽRTVAMA

Cijel Vam život bio napor ljuti
Za slobodu, za hrvatska prava:
Al najljepšim vijencem po sto puti
Mučenička smrt ga ovjenčava.
Rodna zemlja već Vas davno krije,
Zaludu Vas smjela miso traži:
Genij roda gorke suze lije
I nad Vašim grobom stražu straži.

Pust je grob to, kano pusti kamen,
Ali nad njim tajna iskra svijetli,
Tajna iskra sinut će u plamen
I sve prave Hrvate zanjieti ...
Cvijeća nema, da taj grob Vam kiti,
Al nećemo toga zaman žalit:
Već će na njem rujnog cvijeća biti,
Mi će mo ga žarkom krvlju zalit!

Vi ste pali, junački ste pali,
Kao negda djedovi Vam stari,
Jerbo niste podnositi znali,
Da Vas gaze ----- i -----!
Al zahvalnost je li bar kolika?
Ah, preteške s nje me tuge more;
Vam na grobu nema spomenika,
Hrvat seljak nad njim plugom ore!

Ali nad njim tajni vjetrić kruži
I Hrvatskom čudne glase vije;
- Krv nevina jošter k nebu tuži,
Jošter ona osvećena nije! -
Šuti, vjetre! mi smo na životu,
Makar kako žalosnom i nujnom,
I mi ćemo oprattu sramotu,
Oprati je našom krvlju rujnom.

Crni petak nije već daleko,
Crni petak izdajničkom rodu,
Pa će ljuto, ljuto stradat neko,
Kad Hrvati potraže slobodu.
Oj slobodu! za koju ste živi
Žrtvovali svoju sreću na svijetu!

Kad Hrvatska zasine slobodom
Dignut će Vam tek spomenik dični,
i mi ćemo Vašim smrtnim godom
Zaklinjat se: bit Vam vazda slični!
A do tada, nek ko zvijezda mila
Vaša spomen našim nebom blista,
Nju ne može bar nijedna sila
Istrgnut nam, a iz srca čista! ...

August Harambašić

Marić: *Već par godina dogovaramo se za ovaj razgovor. Iskreno se veselim što ste pristali. Zašto ste 3.09.1991. godine došli u Gospić?*

Vrkljan: Bilo je jasno da se sprema agresija na RH. Na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje sam tada bio asistent, tadašnji dekan Prof.dr.sc. Ivica Kostović

nković, Josip Vrkljan, Joso Borovac, Renato Johman, Nikica Vrkljanbeks, Milan Rendulić, Ivica Špelić, Ivica Zdunić, Milan Brkljačić-Crni, Pave Pavelić, Nikola Brkljačić i ja. Planiranje i aktivnosti oko odlaska u Liku događali su se u mom tadašnjem stanu u Ozaljskoj 140. Slijedećih par dana uz logistiku MUP-a Zagreb u

Prof.dr.sc. Milan Vrkljan

Ratni sanitet u Gospiću

Razgovor sa osnivačem i načelnikom saniteta prof.dr.sc. Milanom Vrkljanom

Osjetila se pozitivna energija, vjera da se Gospić može obraniti. Javio sam se u improvizirani stožer za obranu grada gdje me je primio dr Dražen Jurković. Kako je situacija bila teška i stalno su se mjenjala informacije o događanjima u i oko grada zamolio me da samostalno formiram vojnu sanitetsku službu.

dr Milan Vrkljan, načelnik saniteta

pozvao je manji broj mladih liječnika za koje je znao da su domoljubi i zamolio nas da se organiziramo i pomognemo oko formiranja ratnog saniteta. To je bio hrabar potez dekana Medicinskog fakulteta jer je konačni ishod sukoba koji je bio na vidiku bio potpuno neizvjestan. Paralelno s tim studenti i mladi Ličani porijeklom iz Gospića i Perušića pripremali su odlazak dragovoljaca u Liku. Okupljanje dragovoljaca u Zagrebu organizirali su Josip Mili-

Gospić i Perušić pošle su dvije skupine dragovoljaca, prva od 127 i druga od 86 dragovoljaca. To je bilo vrijeme silnog domoljubnog zanosa. U kratko vrijeme napravili smo četiri oklopna vozila koja su krenula u Gospić kada i mi. Oklopna vozila „Krešimir“, „Tomislav“ i „Domagoj“ dobili su ime po hrvatskim kraljevima a „Hrvoje“ po sinu jednog od organizatora Josipa Milinkovića. Velik dio ovog pothvata da se naprave oklopnjaci od „Tatri“ iznijeli su Josip

Milinković, Josip Vrkljan i Renato Johman jer su imali dobre veze u Industrogradnji.

Marić: *Kako ste krenuli u Gospić, JNA je još bila u RH?*

Vrkljan: Krenuli smo iz Zagreba u sumrak iz sigurnosnih razloga. U koloni su bila tri autobusa, četiri oklopljene Tatre i kombi koji sam ja dobio od Zagrebačke banke za potrebe budućeg saniteta. Istu večer imali smo prvo vatreno krštenje jer smo ušli u unakrsnu vatru branitelja Karlovca sa četnicima. Nakon toga putovali smo cijelu noć do Rijeke. Slijedeće jutro doživio sam takav pozitivni emocionalni stres da ću ga pamtititi za cijeli život. U prolasku kroz Crikvenicu naša kolona je polako napredovala a u isto vrijeme počeli su se građani okupljati uz cestu sa hrvatskim zastavama. U jednom trenutku toliko je ljudi bilo na cesti da smo jedva prošli dalje. Mnoge žene su dolazile i nudile nam hranu i piće. Mnogi, iz kolone i uz cestu su plakali.

Marić: *Došli ste u Gospić koji je par dana prije toga napadnut. Što ste zatekli?*

Vrkljan: Situacija je bila konfuzna ali određeni manji broj ljudi počeo se organizirati. Osjetila se pozitivna energija, vjera da se Gospić može obraniti. Javio sam se u improvizirani

dr Zuhčić, dr Bukmil i sestra Marija Juran (sasvim desno)

stožer za obranu grada gdje me je primio dr Dražen Jurković. Kako je situacija bila teška i stalno su se mjenjale informacije o događanjima u i oko grada zamolio me da samostalno formiram vojnu sanitetsku službu.

Marić: Kako ste organizirali sanitet?

Vrkljan: U početku smo bili smješteni u Smiljanu, što je bila koliko toliko sigurna pozicija a u isto vrijeme blizu zone sukoba u Gospiću i u Perušiću. Tada smo imali samo jedno sanitetsko vozilo. Logistički smo se naslanjali na izmještenu gospićku bolnicu koja je bila formirana u Pazarištu. U improviziranoj bolnici je bio jedan liječnik dr Drago Ratković. Sve teže ranjenike transportirali smo u Rijeku. Organizacijski je puno pomogao medicinski

Vrkljan: Mislim dragovoljno, ali to je bilo toliko konfuzno vrijeme da nisam siguran, u svakom slučaju meni kao načelniku saniteta silno su pomogli u organizaciji sanitetske službe u Gospiću te '91. i '92. godine.

Marić: Što je bilo sa dragovoljcima iz Zagreba koji su došli sa Vama, sjećam se da ste se oblačili u AT

tehničar iz Gospića Krešo Tomljenović. Nakon mjesec dana vojnom sanitetu pridružio se dr Darko Milinović a počeli su dolaziti i liječnici iz Rijeke. Ostajali su po mjesec dana i mjenjali se sa slijedećom smjenom.

Marić: Liječnici iz Rijeke su dolazili kao dragovoljci?

da su se javljali

Mjesecu 1991. godine stavili su se na raspolaganje organizatorima obrane.

Marić: Kako je funkcionirao vojni sanitet?

Vrkljan: U početku je bilo puno improvizacije. Kasnije su se stvari posložile kad je počela dolaziti pomoć od prof. Hebranga iz Zagreba i nakon pada vojarne u Gospiću. Zanimljivo da sam prvu poštedu vojniku napisao tek u 12. mjesecu 1991. godine. Prije toga događalo se da vojnici traže medicinsku pomoć ali su se nakon toga vraćali u svoju postrojbu. Dok su dragovoljci bili pretežiti dio obrane Gospića i Perušića vojni sanitet je imao posla samo sa ranjenim i povređenim vojnicima.

dr Zuhčić, vozači Milan Popović i Josip Bilen

Marić: U kojim se aktivnostima sanitet posebno istakao?

Vrkljan: Liječnici vojnog saniteta bili su na prvoj crti obrane grada i kasnije kad se crta pomakla od grada na prvoj crti obrane. Sjećam se da je došao jedan liječnik iz nama prijateljske zemlje, članice NATO-a, kad je vidio da liječnici imaju svoje položaje neposredno uz vojsku, doslovno da dijele rov sa vojnicima, bio je u čudu. Tražio je dva puta u par dana da obiđe sve položaje saniteta kako bi sebi objasnio kakava je to doktrina, razgovarao je sa vojnicima i liječnicima. Liječnici su izabrali vojnike sa kojima su proveli kratku edukaciju o pružanju pomoći i redoslijedu aktivnosti u slučaju ranja-

Vrkljan: Ha, ha, jesmo se oblačili u Lučkom kod specijalaca ali mi smo ipak bili potpuno vojnički neiskusni. Može se reći da smo imali hrabrosti i želje da branimo svoje. Dragovoljci koji su došli iz Zagreba u Gospić u 9.

Med. sestra Antonela Jengić, Ivica Murgić i Božo Butorac

Med. sestre Marija Juran, Nada Matić i Katarina Lulić

vanja u njihovoj zoni odgovornosti. Sve to ostavilo je vidan dojam na kolegu iz NATO-a i poslije je objavio više komentara o "Hrvatskom liječničkom čudu"

Marić: *Gospić je platio visoku cijenu slobode, kada je bilo najteže biti*

Med. sestre Katarina Lulić i Dubravka Kovač

liječnik?

Vrkljan: Oslobađanje užeg centra grada, Bilajske ulice, zatim potiskivanje četnika do iza crte Ribnika bilo je teško i traumatično iskustvo za moje liječnike ali i meni osobno. U vrijeme akcije oko oslobađanja Divosela, Čitluka i Počitelja stjecala su se presudna iskustva koja su se koristila kasnije tijekom Domovinskog rata. Iz svake akcije sanitet je izlazio sve bolje organiziran. Junaštvo koje je pokazao vozač saniteta

Katarina Lulić, Dragica Borovac, Marija Vukelić, naravno i liječnici iz Rijeke dr Zuhic, dr Bukmil Leonardo, dr Vukelić, dr Katona iz Zagreba. Moguće da sam nekoga zaboravio ali to je posljedica vremena koje je prošlo pa se dosta toga i zaboravi.

Marić: *Vrlo rijetko ste se pojavljivali u medijima, skoro nisam našao neki razgovor sa vama iako ste kao načelnik saniteta svjedok vremena, zašto?*

Ivica Kovač i medicinska sestra Dubravka, dragovoljci iz Zagreba, tijekom oslobađanja Ornica da se dogodio u NATO sustavu bio bi snimljen film koji bi punio kino dvorane cijelog svijeta. Ornice su u tje-dan dana tri puta padale u neprijateljske ruke i p o n o v n o

oslobađane. Sukob oko Ornica pokazao je već 1991. godine da Hrvatska vojska može djelovati i ofanzivno.

Marić: *Koga se sjećate iz tih vremena za koga možete reći da ste ponosni na njih?*

V r k l j a n : Definitivno na sve koji su se dragovoljno javili u sanitet. Vozači saniteta Ivica Murgić, Božo Butorac-Cotan, Ivica Kovač iz Zagreba, Joso Bilen, Milan Popović-Kundre, Ivica Zdunić, medicinske sestre Antonela Jengi-ć, Dubravka Kovač iz Zagreba, Nada Matić,

Vrkljan: Zadnje 22 godine često se događalo da o Gospiću govore ljudi koji nisu bili tamo, da o sanitetu govore ljudi koji ga nisu osnivali, da o dragovoljcima govore ljudi koji nisu bili dragovoljci i nisu bili sa nama. Imam ogromnu osobnu arhivu o događanjima i organizaciji saniteta ali i obrane Gospića i biti će prilike za još pisanja. Kao zanimljivost mogu navesti da me na dan polaska u Gospić Slavko Degoricija u prostorijama Sabora RH pokušao uvjeriti da je Gospić pao i da okupljene dragovoljce usmjerim u Slavoniju. Na osobnu intervenciju predsjednika Franje Tuđmana dozvoljeno nam je da krenemo u Gospić.

Marić: *Moram priznati da su mi osobno neki podaci koje ste iznijeli bili nepoznati. Hvala Vam na razgovoru. Vaš profesionalni uspjeh je svima poznat, danas ste profesor na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, predstojnik Zavoda za endokrinologiju i dijabetes «Mladen Sekso» u kbc Sestre milosrdnice te predsjednik Hrvatskog društva za endokrinološku onkologiju pri HLZ. Prije dvije godine organizirali ste prvi E-kongres u medicini u ovoj regiji. Odakle Vam energija i ideje?*

Vrkljan: Posvećen sam svom pozivu, svom poslu i dan danas učim kao kad sam bio student. Snagu pronalazim i u privatnom životu. Imam petero djece; Ana Mariju, mladu liječnicu, Mateu i Petru koje su studentice, Martu koja je učenica 6. razreda. Sina Ivana, 17 mjeseci imam u drugom braku sa suprugom Sanelom. Većinu svog slobodnog vremena posvećujem brizi o djeci i ulažem u njihovo obrazovanje.

V

Za Vilu razgovor vodio: Vlado Marić

Lijepog lipanjskog dana 15.og u mjesecu, skupina od 52 Ličana i njihovih poštovatelja krenula je na izlet od Zagreba do Karlobaga, prisjećajući se svojih poznatih velikana, ali i posjećujući mjesta da nas podsjetite na ljepotu naših ličkih krajeva.

Posjetili smo Žitnik rodno selo dr. Ante Starčevića, Oca domovine

Podsjetimo se- bio je on hrvatski političar, publicist i književnik. Pored političkih aktivnosti bavio se poviješću, filologijom, književnom kritikom, filozofijom i s još puno toga. Tamo su nas dočekali domaćini

možda samo misao koja bi pojasnila našu budućnost iz njegove perspektive.

„Onoga dana kada nauka počne proučavati nefizikalne (duhovne) pojave, u deset godina napredovat će više nego u ranijim stoljećima svoje povijesti“

Nakon kratkog zadržavanja u Otočcu, cilj je bio Tonković vrilo u Sincu- jedan od tridesetak izvora Gacke.

Prekrasna rijeka u povijesnom krajoliku ispričana od kustosice muzeja iz Otočca. I rijeka i njeni stanovnici vezani su kroz daleku prošlost, ali ona danas prolazi kroz polu napušteni kraj. Gacka i dalje teče, hladna i lijepa na površini i u dubini gdje obiluje podvodnim speleološkim nalazištima i vrelima. Bogata s florom i faunom, a opet usamljena bez ljudi.

u narodnim nošnjama dočaravajući autentična vremena, koja odgovaraju njegovoj jednostavno uređenoj kući.

Karlobag nas dočekuje osunčan,

Smiljan je naše sljedeće odredište.

Rodno mjesto genija koji je obilježio 20. stoljeće, a koji će obilježiti i 21. stoljeće po ocjenama eminentnih stručnjaka. Što novo reći o njemu,

raspjevan i s mirisima mora i kuhinje. Sve nam laska osjetilima, ali naš velikan ima prednost, ovaj put je to Šime Starčević, poznati hrvatski jezikoslovac, bogoslov, svećenik i gramatičar, kojem je Udruga Ličana „Vila Velebita“ iz Zagreba 2008. god. podignula spomenik. U znak sjećanja ►►

Siječanj							
Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne	
1		1	2	3	4	5	
2	6	7	8	9	10	11	12
3	13	14	15	16	17	18	19
4	20	21	22	23	24	25	26
5	27	28	29	30	31		

Veljača							
Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne	
5					1	2	
6	3	4	5	6	7	8	9
7	10	11	12	13	14	15	16
8	17	18	19	20	21	22	23
9	24	25	26	27	28		

Ožujak							
Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne	
9					1	2	
10	3	4	5	6	7	8	9
11	10	11	12	13	14	15	16
12	17	18	19	20	21	22	23
13	24	25	26	27	28	29	30
14	31						

Travanj							
Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne	
14		1	2	3	4	5	6
15	7	8	9	10	11	12	13
16	14	15	16	17	18	19	20
17	21	22	23	24	25	26	27
18	28	29	30				

Svibanj							
Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne	
18			1	2	3	4	
19	5	6	7	8	9	10	11
20	12	13	14	15	16	17	18
21	19	20	21	22	23	24	25
22	26	27	28	29	30	31	

Lipanj							
Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne	
22						1	
23	2	3	4	5	6	7	8
24	9	10	11	12	13	14	15
25	16	17	18	19	20	21	22
26	23	24	25	26	27	28	29
27	30						

20

u ime o

www.vila-

Udruga Ličana "Vi

14

obitelji

velebita.hr

Srpanj							
	Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne
27		1	2	3	4	5	6
28	7	8	9	10	11	12	13
29	14	15	16	17	18	19	20
30	21	22	23	24	25	26	27
31	28	29	30	31			

Kolovoz							
	Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne
31					1	2	3
32	4	5	6	7	8	9	10
33	11	12	13	14	15	16	17
34	18	19	20	21	22	23	24
35	25	26	27	28	29	30	31

Rujan							
	Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne
36	1	2	3	4	5	6	7
37	8	9	10	11	12	13	14
38	15	16	17	18	19	20	21
39	22	23	24	25	26	27	28
40	29	30					

Listopad							
	Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne
40			1	2	3	4	5
41	6	7	8	9	10	11	12
42	13	14	15	16	17	18	19
43	20	21	22	23	24	25	26
44	27	28	29	30	31		

Studeni							
	Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne
44						1	2
45	3	4	5	6	7	8	9
46	10	11	12	13	14	15	16
47	17	18	19	20	21	22	23
48	24	25	26	27	28	29	30

Prosinac							
	Po	Ut	Sr	Če	Pe	Su	Ne
49	1	2	3	4	5	6	7
50	8	9	10	11	12	13	14
51	15	16	17	18	19	20	21
52	22	23	24	25	26	27	28
1	29	30	31				

la Velebita” Zagreb

položen je vijenac.

Prisustvovali smo i promociji knjige novinara Tihomira Dujmovića s naslovom „Tko mi zabranjuje kolumne“

Bilo nam je lijepo slušati arheologe i njihove artefakte s nalazišta na Velebitu. To su zaljubljenici koje veseli njihov posao na prilično negostoljubivom terenu.

Time je završio službeni dio dana, a počeo raspjevani uz grupu „Likote“ i bogat švedski stol, za svačiji ukus u organizaciji gospodina Milana Vrkljana.

A, to je potrajalo...

Od domaćina Hotela „Velinac“ društvo se jedva navečer rastalo, tako da smo se s mirisom mora, osunčani i zadovoljni, u Zagreb vratili nakon ponoći.

Opušteni, svi uz jedino pitanje „Super! Kad će biti repriza?“

Potvrdilo se staro pravilo, da u dobrom raspoloženju vrijeme brže prolazi. Tako je i u Kuterevu bilo. Nakon sat vremena putovanja, slijedio je obilazak Frankopanskog grada iz 15. st. u Brinju i Zbirke narodnoga blaga općine Brinje otvorene za javnost 2011. godine.

Za Vilu piše: Branka Perković, dipl.oec.
Foto: Branka i Dragutin Perković, prof.

Gradonačelnik i predsjednik Gradskog vijeća grada Otočca paljenjem svijeća u svom gradu obilježili Dan sjećanja na herojski grad Vukovar

Gradonačelnik Grada Otočca Stjepan Kostelac i predsjednik Gradskog vijeća Grada Otočca Slaven Prpić, sa suradnicima su u ponedjeljak 18. studenog 2013. godine paljenjem svijeća kod spomenika Hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata u Otočcu obilježili Dan sjećanja na herojski grad Vukovar.

Foto: Dražen Prša
izvor: www.lika-online.com

Sanela Vrkljan, mag.oec.
sveučilišni specijalist
za marketing

Mali i obiteljski hoteli

IZAZOVI HRVATSKOG MENTALITETA

50% malih i obiteljskih hotela smatra da nema konkurenciju

UVOD

Ukoliko žele ostvariti dugoročnu konkurentsku održivost i profitabilnost, mali hoteli svoje konkurentne prednosti trebaju tražiti u mogućnostima individualiziranog marketinga i marketinga tržišnih niša. Prvi korak koji trebaju napraviti je priznati postojanje konkurencije i upoznati konkurenciju. Pritom pod konkurencijom najmanje trebaju smatrati hotele iz svog mikrookruženja (županije). S ovim hotelima trebaju ostvariti različite oblike suradnje u postizanju zajedničkih ciljeva, bilo da su to zajednički katalozi ili nastupi na sajmovima radi nižih promotivnih troškova, bilo na projektima izgradnje imagea destinacije, a poznato je da turisti danas dolaze zbog ponude destinacije, a ne hotela, bilo na organiziranju kružnih tura koje će turistima pružiti više doživljaja budući da u sklopu nekog paketa mogu posjetiti više destinacija, bilo radi razmjene znanja i iskustava i drugo. Konkurenciju od koje mogu učiti, koju trebaju pratiti i težiti da budu bolji od nje treba tražiti i van nacionalnih granica.

Konkurentnost poduzeća svodi se na ključno pitanje kako biti bolji od drugih. Biti konkurentan danas nije pitanje uspjeha, nego pitanje opstanka (Tipurić, Markulin, 2002.). Konku-

rirati na tržištu znači boriti se za potrošače. Upravo iz te borbe koja konkurenciju čini jednom od najvećih prijetnji na tržištu proizlazi i njezino poticajno djelovanje. Ono se očituje u potrebi kontinuiranog

učenja i napredovanja kako bismo mogli ići u korak s konkurencijom ili se pozicionirati ispred nje. Stupanj do kojeg konkurencija može realizirati svoju strategiju i postići ciljeve ovisi o njezinim snagama i slabostima. Zbog toga je važno poznavati sve snage i slabosti konkurenata jer će to odrediti njihovu strategiju, ali i strategiju vlastitog poduzeća. Nije dovoljno poznavati konkurente samo prema tržišnom udjelu i profitu. Analiza konkurencije mora dijagnosticirati na koji su način konkurenti došli do svojih rezultata. Kao što to rade vojni stratezi, važno je otkriti snage, a posebice slabosti konkurenata i koncentrirati se na te slabosti koje će onda poduzeće moći iskoristiti za vlastiti uspjeh (Renko, 2005). Analiza konkurentnosti treba biti sastavni dio poslovnog planiranja, a njezini rezultati trebaju dati okosnicu poslovnoj strategiji, odnosno strategiji marketinga na kojoj će hotel temeljiti svoje poslovanje. Ta okosnica se očituje u konkurentskoj prednosti kojom će hotel osigurati održivu poziciju u odnosu na

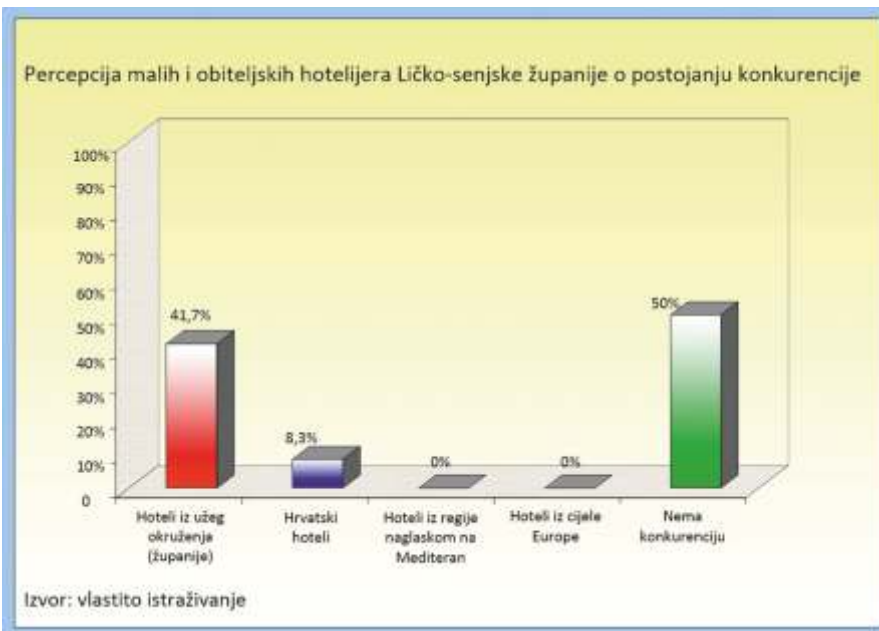
konkurenciju te profitabilnost. Održiva konkurentna prednost zasniva se na dugoročnosti, a da bi se dugoročno ostvarila mora biti jedinstvena kako se ne bi mogla lako kopirati, ali mora biti i fleksibilna

trebaju primjenjivati višesegmentni pristup uz nadopunu marketingom tržišnih niša koje mogu biti od presudne važnosti za popunjenost hotela van visoke sezone. Višesegmentni marketing temeljen na

izgradnje dugoročnih odnosa, povećanja udjela stalnih i lojalnih gostiju te nižih troškova ukupne marketinške komunikacije. Profitabilnost i održivost malih hotela traže veću popunjenost smještajnih kapaciteta od popunjenosti u mjesecima visoke „sunce i more“ sezone. U visokoj sezoni je velika vjerojatnost da će hoteli biti dobro popunjeni i bez značajnijih marketinških napora. Što je s popunjenosti van visoke sezone i gdje su hrvatski mali hoteli na današnjem izrazito konkurentskom turističkom tržištu na kojem se vodi borba za svakog pojedinačnog gosta?

Prema rezultatima istraživanja anketnim upitnikom malih hotela Ličko-senjske županije utvrdili smo da 50% ovih hotela smatra da nema konkurenciju te da niti jedan od istraživanih hotela ne smatra konkurencijom hotele van nacionalnih granica. Tek 8% hotela smatra konkurencijom sve hotele unutar nacionalne granice. Slijedeći porazan rezultat za ukupnu hrvatsku turističku ponudu i politiku je da oni hoteli koji smatraju da imaju konkurenciju, pod konkurencijom drže isključivo hotele iz istog grada i županije. Ovi rezultati mogu i ne moraju inicirati rezultate na nacionalnoj razini, ali su svakako pokazatelj stanja u jednoj od županija, i to u županiji koja je prema podacima Ministarstva turizma zadnjih godina najbrže rastuća prema broju dolazaka.

Opravdano možemo zaključiti da rezultati ukazuju da je ovakav stav ukorijenjen u mentalitet malih hotelijera. Zanemarivanje konkurencije može ukazivati i na to da se još uvijek kratkoročna zarada stavlja ispred dugoročno uspješnog poslovanja. To opet ukazuje na potrebu usmjerenja i edukacije s nacionalne razine sa ciljem eliminiranja ovakvog nepoželjnog mentaliteta u Hrvatskoj koja teži biti turistička zemlja, a kako bi se osigurala održivost Hrvatske kao turističke destinacije u čemu su mali hoteli jedan od ključnih čimbenika.

kako bi hotel mogao brzo reagirati na prijetnje konkurencije.

Mali hoteli, upravo radi svoje veličine i prednosti koje ta veličina omogućuje imaju brojne prednosti koji veliki hoteli ne mogu iskoristiti. Te prednosti se očituju prvenstveno u boljem iskorištavanju ponude okruženja, odnosno otkrivanju različitih tržišnih niša temeljenih na raznim interesima i hobijima određenih tržišnih segmenata. Mali hoteli

proizvodnom profiliranju je precizniji od masovnog marketinga od kojeg treba napraviti odmak, a koji je primjenjiv kada su potrebe cjelokupnog tržišta relativno homogene što danas više nije karakteristika turističkog tržišta. Osim mogućnosti iskorištavanja tržišnih niša, prednost malih hotela pred velikim hotelima je i u individualiziranom marketingu koji se provodi za vrijeme boravka gosta u hotelu, a koji vodi do

Za Vilu piše:
Sanela Vrkljan, mag.oec.univ.spec.oec

Zavičajna udruga Ličana „Vrilo mudrosti“ priredila 17. Ličku večer u Slavonskom Brodu

Nastavak stoljetne tradicije okupljanja brodskih Ličana

Nastavljajući tradiciju okupljanja slavonsko-brodskih Ličana, koja čvrste korijene vuče još od kraja 19. stoljeća (o čemu svjedoči povijesni zapis-oglas iz Posavske Hrvatske iz 1895. godine), Zavičajna udruga Ličana „Vrilo mudrosti“ organizirala

zavičajnih udruga iz Slavonije: požeškog LZD „Vila Velebita“ s predsjednikom prof. dr. Josipom Fajdićem, ZUL „Vila Velebita“ iz Belišća s predsjednikom Skupštine dipl.iur. Željkom Krpanom, Zavičajnog kluba Gacka iz Bizovca s predsjednikom Milanom Majetićem, pozivu brodskih Ličana odazvali su

U pozdravnoj riječi predsjednica Zavičajne udruge „Vrilo Mudrosti“ dr. med. Zdenka Topolovac-Šulentić naglasila je značaj ovakvih skupova kojima se čuvaju uspomene na ličku

je u petak 25. listopada 2013. godine u dvorani „Matičević-centra“ 17. Ličku večer u Slavonskom Brodu okupivši 200 Brođana ličkoga porijekla i njihovih gostiju.

Uz predstavnike prijateljskih ličkih

se i čelnici Udruge Ličana „Vila Velebita“ iz Zagreba (predsjednik Nikola Kostelac) i Kluba Gospićana iz Zagreba (Drago Asić). Liku su predstavljali čelnici Općine Plitvička jezara: zamjenik načelnika i ravnatelj Srednje škole prof. Šimo Pavlović i predsjednik Općinskog vijeća dipl.ing. Tomislav Užarević te čelnici općine Brinje predvođeni zamjenikom načelnika dipl.ing. Karlom Devčićem. Uvijek rado viđen gost Brođana je dugogodišnji donator i prijatelj Karlo Starčević, vlasnik pivovare Ličanka iz Donjeg Pazarrišta.

zavičajnu tradiciju i učvršćuju brojne prijateljske veze Like i Slavonije.

Uz tradicionalne gastronomske specijalitete (kuhano zelje i meso, sir

prof. Predrag Goll

iz Podlapca), sjetne zvuke dangubice u izvedbi vrsnog svirača Marija Guska, ojkana i ličkog kola predvođenog glasom Nikice Rosandića, nezaboravni djelić ugođaja s ličkih prela donio je duhovitim pošalicama u originalnom ikavskom izričaju Brođanima već dobro znani „did

šor“, brodski Ličani prisjetili su se i vjerojatno najznamenitijeg Ličanina u brodske kraju: Dane-Daniše Čavčića (rođenog 1862.) koji je iz rodnoga Svetoga Roka doselio u Brod kao 13-godišnji dječak. Iznimnom marljivošću i spretnošću postao je ugledni građanin, bogati

Josina iz Svetoga Roka“ u liku maestralnog Željka Krpana iz Belišća.

U ugodnom prijateljskom ljudikanju uz ples i pjesmu do ranih jutarnjih sati i pratnju tamburaškog sastava „Širok

posjednik, gostioničar i trgovac, a iznad svega dobrodušni Likota s karakterističnim dugom brkovima, dobrotvor, zaštitnik sirotinje, gorljivi pravaš i domoljub koji je zbog svoje političke orijentacije često bio osuđivan i proganjan, ali baš stoga u

brodskom kraju iznimno poštovan i cijenjen zbog čega je u poodmakloj dobi, u 80.godini života, izabran za zastupnika u Hrvatski državni sabor.

Nasljednici Daniše Čavčića okupljeni u Zavičajnoj udruzi „Vrilo mudrosti“ ne zaboravljaju svoje zavičajne korijene ostajući dosljedni temeljnoj misiji tkanja brojnih niti poveznica Like i Slavonije („Slavonijo u srcu te nosim, Liko moja s tobom se ponosim“). Spontano okupljeni u jesen 1991. godine kao Zavičajno društvo žitelja općine Lovinac, u vrijeme najtežih kušnji i prijetnji opstojnosti Hrvata južne Like, brodski Ličani vođeni tragovima Daniše Čavčića svojom karakternošću i širokogrudnošću postali su i danas cijenjeni u svom okruženju zbog čega su prošle godine u povodu 20.obljetnice djelovanja nagrađeni grbom Grada Slavenskog Broda. Otvoreni za sve kojima je Lika na srcu, postali su posebno bliski s brojnim brodskim slikarima koje su prije desetak godina vodili na nezaboravnu likovnu koloniju u dolinu Gacke. Jedan od vodećih hrvatskih akvarelista prof. Predrag Goll počasni je član „Vrila mudrosti“ koji nije propustio doći ni na 17.Ličku večer poklonivši za bogatu tombolu tri vrijedne slike inspirirane ličkim motivima.

V

Za Vilu piše: Marinko Krpan, dipl.oec.
Foto: Ivan Salantić, Krešimir Grčević

Keramika Modus

Hrvatski brend za svjetsko tržište!

Keramika Modus

Radnička 3, 47220 Vojnić, Hrvatska • Tel./fax: +385 47 883045
www.keramika-modus.com • E-mail: info@keramika-modus.com

Kamini i peći

kodric silex

poduzeće za proizvodnju, trgovinu, uvoz, izvoz d.o.o., 10430 SAMOBOR, Hrastina 74

Centrala:

10020 Zagreb, Remetinec, Dr. Luje Naletilića 6 • Tel.: 00 385 1 6595 901, fax: 00 385 1 6545 082
info@kodric-silex.hr • www.kodric-silex.hr

Odjel kamina i peći Samobor:

10430 Samobor, Hrastina 74 • Tel.: 00 385 1 3380 239, fax: 00 385 1 3380 240
kamini.pecismb@kodric-silex.hr

Odjel kamina i peći Zagreb:

10020 Zagreb, Remetinec, Dr. Luje Naletilića 6 • Tel.: 00 385 1 6595 940, fax: 00 385 1 6545 082
kamini.pecizg@kodric-silex.hr

2013

Godišnja skupština

Zavičajna udruga Ličana «Gacka» Bizovac

Lijep proljetni dan, 28. travnja i očekivanje nove Godišnje skupštine Ličana u Općini Bizovac upotpunio je i brzo pronijet

Domaćini su se nakon upoznavanja sa gosp. Kostelcem i njegovom suprugom odlučili da ih provedu cestom na potezu Bizovac-Cret kako bi im pokazali dio ulice uz glavnu

plakati Plitvica, slike članova muške pjevačke skupine zajedno s KUD-om Cret u nošnjama s raznih smotra, posebno pozdravna spomenica župana Milana Jurkovića gdje im želi – „Puno uspjeha u očuvanju i tradiciji Like“ kao i diplome s raznih nastupa na smotrama folkloru po Slavoniji.

Uoči otvaranja godišnje skupštine

Svi se zajedno upućuju u mjesni dom u Bizovcu gdje ih čeka okupljeno mnoštvo Ličana i Ličanki te općinski načelnik Srećko Vuković, predsjednik Matice hrvatske-ogranak Bizovac Vjekoslav Đaniš, predsjednik lovačkog društva „Fazan“ – Bizovac Nikola Sudar i okićena sala sa šarenicama na stolu i zidu. Nakon upoznavanja koje je potrajalo, prišlo se dnevnom redu i službenom radu skupštine.

glas među članovima da je opet predsjednik svih nas Ličana došao posjetiti ovu udrugu kako bi nam dao podršku u očuvanju svete nam baštine i tradicije te uspomena na Liku. Nakon nekoliko godina opet je u goste došao predsjednik krovne udruge „Vile Velebita“ iz Zagreba, ovaj put u toj ulozi gosp. Nikola Kostelac. Posljednji put u više navrata ovdje je bio neki drugi predsjednik iz Zagreba još davno kad se udruga osnivala, a to je bilo prije 11 godina.

cestu gdje jedna do druge kuće nose porijeklo iz Like. Tu su od bizovačke strane ove kuće – Jugović, Majetić, Bobinac, Pocrnić, Uremović, Tonković, Bašić, Rukavina itd. Neki su podrijetlom iz Sinca, neki iz Kose, neki iz Švice a neki rođeni u Slavoniji ali vole otići na ličke zabave i posjetiti Liku jer su tako odgojeni da je vole. Nakon razgleda sela gosti i domaćini idu u prostorije ZUL GACKA Bizovac gdje se slikaju za trajnu uspomenu na posjet ovom kraju. Na zidu prostorije uočavaju se slike iz Like, mahom akvareli ali i

Radno tijelo je vodilo skupštinu i davalo točku po točku na usvajanje. Predsjednik Kostelac je u završnom govoru poželio uspješan rad udruzi Ličana u ovom kraju. Bio je oduševljen prijemom te je zahvalio onima koji vode udrugu uz pohvale za rad svima. Na jednak način se izrazio i načelnik Općine Bizovac Srećko

Pozdrav Nikole Kostelca

Predsjednik Udruge iz Zagreba Kostelac sa domaćinima

Vuković kao i predsjednik lovačke udruge Fazan gospodin Sudar, koji je zaželio i bolju suradnju što znamo da upravni i nadzorni odbor udruge neće odbiti. Na završetku skupštine svi su ručali a nakon toga i zapjevali, svi prema svojim mogućnostima.

Pohvalio bih poklon krovne udruge Ličana iz Zagreba koja je podijelila dosta časopisa Vila Velebita da se i oni koji nisu došli sjete Like kod kuće i pročitaju novosti u ovom broju.

Idući dan su gosp. Kostelac sa suprugom te predsjednik Gacke Bizovac Milan Majetić otišli u posjet bratskoj udruzi Ličana Vila Velebita u Belišće. Ondje ih je dočekao gospodin Pavo Milekić, podrijetlom Ličan i voditelj udruge umirovljenika grada Belišća. Dobro se pripremio za doček jer je opširno govorio o nastanku grada Belišća i radu kombinata Belišće koje se bavi papirnom industrijom. Govorio je i o doseljavanju Ličana u grad Belišće koje je bilo podosta vezano za osnivanje kombinata Belišće 1884. godine. Kombinat je osnovao Salomon Heinrich Gutmann iz velike kaniže u Mađarskoj a mnogi Ličani su ovdje našli posao i istaknuli se

Radno predsjedništvo skupštine

svojim radom kao vrijedni i snažni ljudi. Zatim su otišli u gradsku kuću gdje ih je srdačno dočekao tadašnji gradonačelnik Zvonko Borić koji pozdravlja visoke goste podrijetlom

Predsjednik LD «Fazan» te obitelji Kostelac

iz Like „odakle sam i ja sam“ kako je rekao. S njim se razgovara i o skorašnjem nastupu i pripremama domaćina za TV emisiju Lijepom našom koja se tada ondje snimala. Poslije su gosti iz Zagreba i Bizovca s domaćinima otišli do rijeke Drave gdje gospodin Milekić govori o ratnim danima u Belišću i stradanju vojnika na suprotnoj strani Drave gdje se posjećuje i spomenik koji obilježava taj nesretni događaj zapamćen kao velika tragedija Domovinskog rat. Nakon ratnih tema posjećuje se muzej grada Belišća. Ondje je obilje prikupljene građe o povijesti grada Belišća pa nazočni

mogu vidjeti mnoštvo slika, uporabnih predmeta i svega što je važno za povijesni pregled grad. Na slikama čitam prezimena i vidim da su i ti naši Ličani postali dio grada svojim životima i stvaranjem. Da li je anegdota ili ne ali znam da se priča da je pokojni osnivač kombinata Belišće na odru pred smrt rekao: „Čuvajte mi konje i Ličane“. Iz te da li istine ili ne ali vidi se koliko su Ličani davno doselili na područje Belišća i Bistrinaca te je osnivač i na njihovom trudu i marljivosti izgradio kombinat koji danas jedva preživljava.

Posjet gradu Belišću i njihovim Ličanima završava se u prostoriji udruge gdje uz čašicu razgovora

„pada“ obećanje predsjednika Kostelca da će doći na Kupusijadu – skup Ličana koji organizira udruga radi druženja i sastajanja, da se nađu oni koji su još živi i uz pjesme ponesu uspomenu na stari kraj koji je nekad bio daleko od Belišća ali sada je puno bliži uz topla ljudska srca i poneku Ličku kapu na sijedoj glavi.

U svom djelu „Ognjište“ proslavljeni lički pisac Mile Budak je rekao za Liku: „Neka je stara i nepočesljana, ali je majka“.

V

Za Vilu piše: Milan Ladišić

Arheološki lokalitet Drvišica

Gradina Drvišica i kasnoantička utvrda (foto: Vedrana Glavaš)

Vedrana Glavaš, znanstveni novak

Arheološki lokalitet Drvišica u Karlobagu je kompleksno nalazište koje se prostire na površini većoj od 37 ha, a čine ga prapovijesna gradina i nekropola, antičko naselje, kasnoantička utvrda, ranogotička crkvice sv. Vida i ostatci ceste Terezijane. Gradina je prvi put u stručnoj literaturi indirektno spomenuta 1901. godine, no s arheološkim istraživanjima se započelo tek 2013. g. Tijekom 2012. g. provedeno je i

zračno snimanje te je šira okolica lokaliteta sustavno rekognoscirana u svrhu prikupljanja relevantnih podataka za planiranje i organiziranje arheološkog iskopavanja. Već su i ova preliminarna, neinvazivna arhe-

Brončani novac kartage (foto: Zvonko Kucelin)

Pogled na sondu 2 i suhozidni bedem (foto: Zvonko Kucelin)

ološka istraživanja upućivala na činjenicu da je riječ o vrlo značajnom nalazištu, koje svojom površinom daleko nadmašuje lokalitete istog perioda na prostoru čitavog Velebita. Naime, Drvišica je najveći gradinski lokalitet na podvelebitskoj primorskoj padini, a arheološka istraživanja su dodatno potvrdila njezino značenje.

Iskopavanje je proveo Odjel za arheologiju Sveučilišta u Zadru, a financiralo ga je Ministarstvo kulture, Općina Karlobag i Kapucinski samostan u Karlobagu.

U središtu interesa prve faze

Istraživanje na terasi u sondi 4 (foto: Zvonko Kucelin)

arheološkog istraživanja je iskopavanje prapovijesne gradine. Do sada otkriveni arheološki ostatci datiraju je u vremenski period od 4. do 1. st. pr. Kr. U ovoj fazi funkcioniranja lokaliteta, na vrhu brda izgrađen je prapovijesni bedem, a padina brda je oblikovana terasasto sve do mora. Prapovijesni bedem, prosječne širine 3,5 m, izvrsno je vidljiv na terenu i na zračnim snimcima. Izgrađen je od grubo oblikovanih, megalitskih kamenih blokova većih dimenzija složenih u tehnici suhozida, što je ujedno i tipična tehnika gradnje ovakvih

struktura u krškim krajolicima. Ostatak terena je terasiran da bi se dobile površine za svakodnevni život.

Arheološkim istraživanjem otkrivena je velika količina materijala koja ukazuje i na intenzivne kontakte ovog prostora sa Mediteranom. Najveću količinu nalaza čine ulomci keramike, a prevladavaju amfore grčko-italskog tipa (4.-3. st. pr. Kr.) te ulomci amfora tipa Lamboglia II. (2. – 1. st. pr. Kr.). Oba tipa amfora pripadaju tzv. vinskim amforama. Sljedeća po zastupljenosti je gruba kuhinjska keramika. Prisutnost kalcita omogućavala je veću čvrstoću posuda te je ova keramika korištena za kuhanje hrane. Tipološki, riječ je većinom o raznim varijantama lonaca sa zaobljenim tijelom i izvijenim obodom. Ostali oblici, poput zdjela i šalice zastupljeni su u znatno manjoj mjeri. Pronađeni su i ulomci fine helenističke keramike, te slikane keramike.

Istraživanjem su pronadjeni i metalni predmeti od kojih se posebno ističu primjerci novca i fibule. Od novca je najzastupljeniji novac Kartage koji se datira u 221. do 210. g. pr. Kr. Radi se o karakterističnom kartaškom novcu na kojem je prikazivana glava božice Tanit (avers) i konja s glavom zabačenom natrag (revers). Pronađena su i dva primjerka prepolovljenog novca sjevernoafričke

provenijencije.

Na više različitih pozicija pronadjeni su i ostatci nekropole. Grobovi su izgrađeni od kamenih ploča složenih na način da tvore škrinju, preko koje se stavljala još jedna kamena ploča u funkciji poklopnice. Tijekom povijesti su svi grobovi opljačkani tako da nisu istraživani.

Već na prvi pogled ovaj kompleks impresionira obimom radova poduzetima na Drvišici gdje je krški krajolik oblikovan prema potrebi tadašnjih stanovnika ovog područja. I u periodu kasne antike Drvišica ima značajnu ulogu, te se kao istaknuta pozicija koristi za izgradnju utvrde koja je kontrolirala širi prostor. U 13. stoljeću na zapadnim obroncima se gradi crkva Sv. Vida koja spada u skupinu planinskih crkava na Velebitu. Kasnoantička utvrda i crkva Sv. Vida nisu arheološki istraživani, te je zbog nedostatka podataka teško reći nešto više o ovim objektima.

Provedenim arheološkim istraživanjem po prvi put su prikupljeni relevantni podatci o lokalitetu Drvišica. Dobiveni podatci su značajni, no s obzirom na veliku površinu lokaliteta, istražen je vrlo mali segment. Stoga je istraživanje neophodno nastaviti da bi se prikupile ostale informacije o ovom, površinski najvećem lokalitetu na prostoru Velebita.

Foto: Zvonko Kucelin

Vedrana Glavaš

Odjel za arheologiju,
Sveučilište u Zadru

Obala kralja Petra Krešimira IV 2,
23000 Zadar

E-mail:

vedrana.glavas@gmail.com

Za Vilu pripremila: Vedrana Glavaš

Krešimir Tomljenović Sjećanja ostaju ljudi umiru 3. dio

SPOMENAR DOMOVINSKOG RATA

**Nepokorni i nepokoreni obranjeni grad Gospić vječno će da živi,
uvijek stradaju nedužni ni malo krivi!**

Svi bi da zaborave, misli prolaze, ali sjećanja i rane ostaju.

Krhotine rata, mnogi više ne zovu tata, nema brata, ostali bez svata.

Istina mora biti čista, hrvatska ljubav prava da se mirno spava.

U ovom broju: «Počinjeni ratni zločin od početka rata do kraja '91. na području Općina Gospić i Otočac», treći nastavak iz knjige «KRHOTINE RATA» Krešimira Tomljenovića

siječanj

Od **07.01.1991.** god. pa do oružanog napada na Gospić i Otočac tzv. Martićeve postrojbe izvršile su mnoštvo zločina nad hrvatskim pučanstvom na području općina Otočac i Gospić i to:

Prvi zločin učinjen je na cesti Lički Osik – Korenica na predjelu Ljubova

07.01.1991. god. kada je grupa naoružanih osoba na cestovnoj barikadi iz vatrenog oružja teško ranila Mirka Hećimovića, djelatnika «Industrogradnje» iz Perušića.

08.01.1991. god. grupa ekstremista nasilno provaljuje u Spomen dom 6. Ličke divizije na Mukinjama i uzima trofejno oružje.

09.01.1991. god. ekstremisti upadaju u radnu ured generalnog direktora NP Plitvice, Nikole Lapov, fizički ga maltretiraju i iznuđuju pismenu ostavku na funkciju direktora. Ostavka je fotokopirana i izvješena na javnim mjestima u Korenici. U 03. mjesecu 1991. god. Skupština općine Korenica odlukom smjenjuje poslovodni odbor NP Plitvice i imenuje novo rukovodstvo. NP Plitvice je proglašeno javnim poduzećem u sastavu SAO Krajine.

veljača

Tijekom 02. mjeseca 1991. god. minirana je željeznička pruga između Malovana i Otrića kod Gračaca kao i

unska pruga kod Ličke Kaldrme.

15.02.1992. god. MUP RH pokušava osnovati PP na Plitvicama. Ovom činu se suprotstavljaju rukovodstvo NP Plitvice, a u Korenici se organizira protestni miting. Na Plitvice dolazi komadant 13. korpusa general Čad Marijan i načelnik štaba korpusa Savo Jurasović koji otvoreno govore da će upotrijebiti tenkove i vojsku u cilju protjerivanja policije sa Plitvica ukoliko se istoga dana pristigli policajci ne vrate u Zagreb. U takvoj atmosferi donijeta je odluka da policija napusti Plitvička Jezera.

Koncem 03. mjeseca 1991. god. policajci srpske nacionalnosti PU Gospić odbijaju primiti hrvatska obilježja na uniforme, samovoljno napuštaju posao i odlaze u Medak. Isto čine i pripadnici srpske nacionalnosti iz Okružnog zatvora Gospić. U Medku je od ovih pripadnika formirana Policijska postaja. Isto se događa i u PP Otočac, većina policajaca srpske nacionalnosti napušta posao i odlazi u tzv. «SAO Krajinu.»

Formirana PP Plitvice uopće nije mogla funkcionirati jer je bila potpuno blokirana od strane bivše vojske. Oko policijske zgrade bilo je stacinirano više tenkova i drugih borbenih vozila. Sva komunikacija sa Policijskom postajom (zamjena policajaca, snabdjevanje Postaje i sl.) bilo je pod strogom kontrolom vojske

na Koranskom mostu. Sva vozila koja su po bilo kojem osnovu išla do Postaje su detaljno pretresena. Nekoliko puta ekstremisti iz Korenice su oružano vršili prepade na Postaju i pod pritiskom koncem 08. mjeseca 1991. god. Postaja je povučena sa Plitvica.

ožujak

24.03.1991. god. na inzistiranje Ljubice Šolaje i Davida Rastovića, Martić iz Knina na Plitvice šalje skupinu martićevaca koji zauzimaju položaje oko upravne zgrade NP Plitvice, hotela na Plitvicama kao i ostale značajne punktove.

travanj

31.04.1991. god. Specijalna postrojba MUP-a RH nastoji osnovati PP na Plitvicama kojom prilikom se oružano sukobljava sa martićevcima. Odmah po sukobu Ljubica Šolaja je okupila dobrovoljce u Korenici, podjelila im oružje i uputila ih na Plitvice. Rastović iz D. Lapca dovozi autobusom dobrovoljce koji se upućuju na Plitvice. U ovom sukobu poginuo je pripadnik MUP-a Josip Jović. Snage MUP-a potisnule su martićevce do Mukinja čije je daljnje napredovanje spriječila vojska. Za napomenuti je da je prilikom dolaska specijalne postrojbe MUP-a RH na Plitvice u autobus ispaljen tromblon koji nije eksplodirao. Na Plitvicama je tada osnovana Policijska postaja koju je potom

blokirala vojska sa tenkovima. Prilikom navedenog sukoba u prvom okršaju hrvatskih policajaca i srpskih pobunjenika na Plitvicama, uhićeno 29 terorista od toga 8 u uniformama tzv. SUP-a krajine, a 21 civil koji su bili naoružani, jedan terorista je poginuo (Rajko Vukadinović mesar iz Korenice). Među uhićenim osobama su Goran Hadžić član Glavnog odbora SDS-a i Borivoje Savić tajnik Izvršnog odbora SDS-a Vukovar.

Snage MUP-a iz tzv. pionirca Kumrovec predvođene zapovjednikom Gentom Međugorcom sa 140 pripadnika posjeduju farmu okružnog zatvora Gospić.

Poslije sukoba na Plitvicama postavljene su cestovne barikade na svim prometnicama u Lici. Planski se širi propaganda o namjeri RH da oružano napadne tadašnju SAO Krajinu. Tako se učestalo šire glasine o pokretima specijalaca MUP-a RH koji će napasti iz pravca Plitvica i sa drugih područja. Kod stanovništva se stvara panika koje često ide u zbjegove. Na ovakav način nastojalo se indoktrinirati pučanstvo, ujediniti ga i organizirati za pružanje oružanog otpora hrvatskoj vlasti.

04.04.1991. god. izvršan je oružani napad s tromblonskim minama na PP L ovinac. Teroristi su došli iz pravca Ploče i došavši blizu postaje po zgradi su otvorili vatru. Došlo je do obostrane pucnjave i u tom momentu se pojavila bivša vojska sa oklopnim borbenim vozilima tražeći da se sukob prekine. Teroristi su se povukli a utvrđeno je da je jedan napadač bio ranjen. Kasnije je utvrđeno da je početkom večeri prethodnog dana jedna postrojba sa oklopnim transporterima iz gospićkog garnizona došla u Ploču, gdje se zadržala do pred zoru kada je napad i izvršen, što ukazuje da je napad izvršen po dogovoru vojske i terorista s ciljem da se policija protjera iz Lovinca.

24.04.1991. god. minirana je željeznička pruga kod Metka.

svibanj

U 05. mjesecu 1991. god. organiziranom akcijom ekstremisti iz «Autoprevoza» Otočac dopremili su 30-ak autobusa i teretnih vozila u Korenicu. Vozila nisu vraćena, a od ovog voznog parka osnovano je prevozničko poduzeće pod nazivom «Krajina-promet.»

03.05.1991. god. iz Karlovca u garnizon Gospić je upućeno 7 tenkova. Prolaskom kolone tenkova kroz Gospić jedan se tenk navodno pokvario i zastao na raskrsnici Budačke ulice i Ulice Bana Jelačića tj. U samom centru Gospića nedaleko od PU Gospić. Došlo je do spontanoga revolta građana pod čijim se je pritiskom uspio upaliti motor tenka. Namjera je bila da tenk ostane na toj lokaciji s izravnom prijetnjom PU Gospić.

04.05.1991. god. na Prijeboju kod Plitvica održan je tzv. Miting istine gdje se okupio veliki broj mještana Korenice i paravojskih postrojbi. Na skupu su govorili čelnici općine Korenica i Šešelj. U govorima napadalo se i vrijeđalo hrvatsko rukovodstvo i tražilo se povlačenje PP sa Plitvica. Po završetku mitinga martićevci su krenuli na Plitvice s namjerom protjerivanja policije ali ih je u tome spriječila JNA. U 05. mjesecu 1991. god. organiziranom akcijom ekstremisti iz «Autoprevoza» Otočac dopremili su 30-ak autobusa i teretnih vozila u Korenicu. Vozila nisu vraćena, a od ovog voznog parka osnovano je prevozničko poduzeće pod nazivom «Krajina-promet.»

lipanj

22.06.1991. u Metku zarobljavaju patrolu MUP-a (Krpan, Miletić, Štimac i Ana Pavičić) koji su se kretali iz Gospića prema Lovincu. Ove Hrvate zaustavilo je šest naoružanih civila u Metku i odvezlo ih sa dva automobila na Udbinu, gdje ih je preuzela tzv. Martićeva milicija i odvezla u Knin gdje su saslušani. Po saslušanju Ana Pavičić je puštena, a mladići su zadržani.

25.06.1991. – u selu Raduč postavljena je barikada, te je prekinut

promet na komunikaciji Gospić – Gračac.

26.06.1991. tzv milicija «SAOK» drži taoce, Štimac Nikolu koji je vozio poštu, Miletić Marka, Rosandić Želimira i Lustig Milu.

28.06.1991. u Vrepcu se utemeljuje stanica milicije «SAOK». Istog dana oko 20,00 sati uhićeni su trojica policajaca (Novačić, Golić i Petrić), te trojica radnika Elektrolike Gospić i odvedeni u pravcu Ostrvica-Barlete-Vrebac-Gornja Ploča. Oko 21,30 u Barletima grupa naoružanih civila sačekala je policijsku patrolu, te ranila jednog pripadnika MUP-a, a trojicu zarobila i odvela u pravcu Gornje Ploče.

Zarobljavanju je prethodila lažna telefonska dojava nestanku električne energije odnosno o kvaru na elektro mreži uslijed čega je Ostrvica ostala bez struje. Djelatnici «Elektrolike» su tražili zaštitu koja im je pružena od strane PU Gospić. Prilikom obilaska trase navedene osobe su zarobljene iz zasjede.

U Vrepcu dolazi do sukoba MUP-a i naoružanih civila, te pripadnika milicije «SAOK» koji su ih dočekali u zasjedi. U tom okršaju jedan terorista je poginuo, te je na njegovoj sahrani 30. lipnja u Vrepcu bilo više od 5.000 Srba, te više od 300 pripadnika milicije «SAOK».

Istog dana minirana je željeznička pruga na relaciji Sinac – Vrhovine.

srpanj

04. srpnja 1991. god. od strane martićevaca izvršen je oružani napad na Specijelnu postrojbu MUP-a na Ljubovu s ciljem protjerivanja naših snaga, zauzimanja Ljubova kao strateškog cilja i ovladanjem sa komunikacijom do Ličkog Osika koji se još uvijek nalazi pod kontrolom PU Gospić. U navedenom sukobu jedan pripadnik MUP-a je ranjen, napad je odbijen. Nekoliko dana poslije toga martićevci su u selu Vukava iza Široke Kule postavili zasjedu policijskim vozilima u kojima su se prevozili pripadnici Specijalne postrojbe na Ljubovu. Na

dva je vozila otvorena vatra iz lakog oružja. Dva policajca su smrtno stradala (Petar Juriša i Ivan Kolar) zv. Bokser, a više ih je ranjeno među njima i zapovjednik postrojbe Mate Obradović.

10. srpnja 1991. u Medku zaustavljen i pretrešen brzi vlak, te su skinuti i maltretirani pojedini putnici Hrvati.

U periodu od 10-15. srpnja svakodnevno se u Metku zaustavljaju vlakovi, autobusi, skidaju se putnici Hrvati, tuku, maltretiraju, a neki se odvođe na Udbinu.

12. srpnja.1991. god. na željezničkoj stanici u Metku ekstremisti zaustavljaju vlak, pretresaju putnike i nekoliko civila zarobljavaju.

18. srpnja 1991. iz pravca Raduča napadnut Miletića Gaj sa tromblonskim minama, težim i lakšim pješničkim naoružanjem.

19. srpnja 1991. god. na cesti Otočac – Zalužnica na predjelu Markovaca iz zasjede je oružano napadnuta patrola PP Otočac koja se kretala sa automobilom. Smrtno je stradao policajac Slavko Cetinjanin.

20. srpnja 1991. počeo minobacački napad na Lovinac iz pravca Gornje Ploče. U napadu je poginula jedna žena.

21. srpnja 1991. sa vlaka u Medku se skidaju dvojica Hrvata, maltretiraju i tuku. Oko 23,00 Srbi pale imovinu Rupčić Fabijana na Ličkom Osiku te pucaju iz automatskog naoružanja.

22. srpnja 1991. Srbi otpočeli napad na Barlete, uz potporu minobacačke vatre, a istovremeno naoružana grupa krenula iz Metka prema Barletima. Vršili su pretres kuća i pljačkali imovinu a potom nekoliko kuća i gospodarskih zgrada zapalili. Po dojavi o terorističkom napadu upućena je na intervenciju Specijelna postrojba PU Gospić i došlo je do oružanog sukoba dva pripadnika PU su ranjena, jedan teže, a jedan martićevac je poginuo.

23. srpnja1991. minobacačkim projektilima napadnuta je i Podla-

pača. Dio stanovništva bježi.

24. srpanj1991. god. martićevci upadaju u brlog kod Babić Mosta i otvaraju vatru iz minobacača i lakog oružja po više hrvatskih kuća. Smrtno je stradao Božo Babić i njegov sin Željko i Ruža Jurković. Kuća od Babića je zapaljena.

25. srpanj.1991. god. na magistralnoj cesti kod akumulacionog jezera Brlog oružano je napadnuta policijska patrola PP Otočac. Smrtno je stradao policajac Dragan Šepac. Srbi napadaju Otočac i Sinac.

29. srpanj 1991. god. iz Poduma je minobacački napadnut Otočac.

30. srpanj 1991. god. martićeve postrojbe i dobrovoljčke teritorijalne postrojbe koje su se u to vrijeme već bile formirale oružano napadaju sa MB i pješadijsko lakim oružjem šire područje Lovinca. Od granata smrtno je stradao jedan civil. Napad je odbijen od strane pripadnika hrvatske policije i stanovništva Lovinca koje se samo organiziralo za obranu.

Tijekom 08. mjeseca 1991. god. ekstremisti napadaju i maltretiraju hrvatski živalj u selu Podlapača kod Korenice. Pod prijetnjom dio stanovništva bježi iz Podlapače, čija imanja ekstremisti pljačkaju i spaljuju. Početkom rata pa i kasnije do dolaska mirovnih snaga stalno se atakira na preostalo pučanstvo Podlapače. Devetorica mještana je likvidirana od strane ekstreme-mista. Pored navedenih najbrutalnijih zlodjela do početka rata ekstremisti su na ovom području počinili niz ostalih teških kriminalnih djela i to:

po sukobu na Plitvicama dolazi do masovnog zaprečavanja svih kategorija cesta u Lici i to na području Brakusove Drage kod Vrhovina, na Borju kod Korenice, na Ljubovu, u Medku i Raduču, Gračacu, Ličkom Petrovom Selu itd.

Čitavog navedenog perioda mrtićevci izbijaju na magistralne i regionalne ceste, zaustavljaju i zarobljavaju osobne i teretne automobile i odvoze ih u pravcu Vrhovina, Korenice i Gračaca. Niz

ovih djela učinjeno je na raskrscima ceste Brlog – Drenov Klanac, na Kapeli iznad Midruša, na prezidu kod Gračaca, kao i na magistralnim cestama koje prolaze Gračacem, Korenicom i Lapcem.

Tijekom kolovoza oružani incidenti i teroristička djelovanja se pojačavaju. Na novom Ličkom Osiku teroriziranje Hrvata postaje svakodnevno, a bilježe se i pojave dotada nepoznatih osoba na ovim područjima, kao i sve češće obilaženja emisara iz Srbije koji dodatno raspisuju međunarodnu mržnju. Od događaja u kolovozu za istaknuti je slijedeće

kolovoz

05. kolovoz 1991. god. ponovno se vrši napad na Lovinac. Teroristi Rade Čubrila u sv. Roku zarobljavaju 6 civila. Jednu osobu puštaju s nalogom da prenese braniteljima Lovinca poruku da se predaju a u suprotnom da će zarobljenike likvidirati. Napad je odbijen a nakon tjedan dana pronađeni su leševi petorice zarobljenih u sv. Roku. Petoricu ubijenih u Gospić je dopremila vojska iz gospićkog garnizona, a uz osiguranje vojske su i pokopani u sv. Roku. Prilikom napada ekstremisti su surađivali sa tamošnjom jedinicom JNA koja je bila stacionirana u sv. Roku. U vojarni Sv. Rok tog je dana zapažen pukovnik Savo Jurasović, koji je zaprijetio zapovjedniku PP Lovinac u ukoliko se odmah ne udalji iz vojarnje da će ga likvidirati.

6. kolovoza 1991. u kuće Hrvata na Ličkom Osiku dolaze naoružane osobe, predvodi ih Spase Đukić. Prijete Hrvatima i traže da do pola noći napuste svoje domove, inače će u protivnom biti zaklani, a kuće popaljene. Oko 17,15 na Ljubovu je presretnut kamion sa hranom koji je krenuo za Podlapaču. Vozilo je otuđeno, a vozač nakon maltretiranja pušten.

Nastavit će se...

U slijedećem broju:

Nastavak kronologije od polovine kolovoza do kraja '91. godine

kronika aktivnosti

2005. do danas

Gospić - Kod Biskupa Mile Bogovića

02.12.2005.

Tijekom posjete Vile Velebita Biskupu Mili Bogoviću u Gospiću, predsjednik Udruge doc. Milan Vrkljan predao mu je prigodan poklon. Članovi Udruge posebno su se interesirali za aktivnosti oko izgradnje Crkve Hrvatskih Mučenika na Udbini.

17.02.2006.

Sabor - kod dr. D. Milinovića

Odmah nakon izborne Skupštine, članovima Vile Velebita jedna od prvih aktivnosti bila je i posjeta dopredsjedniku Sabora dr. Darku Milinoviću.

Iz tiska izašao 9. broj (101) časopisa

13.04.2006.

Promocija tematskog broja Vile Velebita posvećena Crkvi Hrvatskih Mučenika na Udbini bila je u starom okupljalištu Ličana, restoranu Stara Poštarica. Domaćin g. Nikola Jurković vodio je brigu da gostima ništa ne nedostaje.

10.07.2006.

Smiljan - 150. godina rođenja Nikole Tesle

U povodu obnove i uređenja kuće Nikole Tesle u Smiljanu Vila je organizirano bila nazočna sa preko 40 svojih članova. Nakon obilaska obnovljene kuće, uživali smo u najboljem škripavcu u Lici koji smo probali u restoranu Potkova.

Iz tiska izašao 10. broj (102) časopisa

SRPANJ, 2006.

05.08.2006.

Knin - dan Domovinske zahvalnosti

Članovi Vile Velebita organizirano su posjetili Knin u povodu Dana Domovinske zahvalnosti. Taj stari kraljevski hrvatski grad ponovno je oduševio naše članove. Tim povodom predsjednik Vile imao je zapažen govor na Hrvatskom Radio Kninu. Nakon posjete navratili smo u obližnji restoran i uživali u pravoj janjetini Dalmatinske Zagore.

Žitnik - Ante Starčević, 110. obljetnica smrti

04.11.2006.

Udruga Vila Velebita organizirala je posjet spomen kući Ante Starčevića. Tim povodom upisali smo se u knjigu sjećanja i kupili par tematskih razglednica. Na žalost u kući nema mogućnost za поближе upoznavanje sa djelom Ante Starčevića. Prilazni put je prilično neprohodan tako da smo autobus morali ostaviti stotinjak metara dalje od kuće.

04.11.2006.

Karlobag - Kapucinski samostan

Udruga Ličana Vila Velebita posjetila je Kapucinski samostan u Karlobagu gdje je početkom 19. st. radio hrvatski jezikoslovac i pisac prve gramatike na hrvatskom jeziku Šime Starčević. Tim povodom Udruga je poslala pismo namjere i želje da se škola u Karlobagu nazove imenom Šime Sarčević.

Iz tiska izašao 11. broj (103) časopisa

PROSINAC, 2006.

08.12.2006.

Hotel Sheraton - 12. tradicionalna Lička Večer

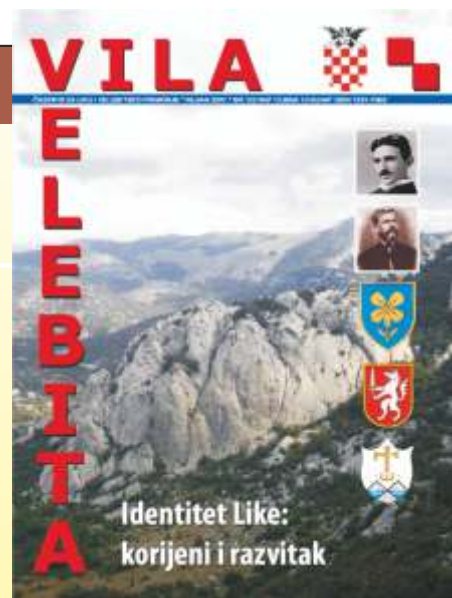

Udruga Vila Velebita organizirala je 12. tradicionalnu Ličku večer u hotelu Sheraton. 420 gostiju zajedno s članovima Hrvatske Vlade na čelu sa dr. Ivom Sanaderom veselila se do dugo u noć.

Iz tiska izašao 12. broj (104) časopisa

RUJAN, 2007.

02.10.2007.

Karlobag - Odbor za izgradnju spomenika Šimi Starčeviću

Udruga Ličana "Vila Velebita" na svome sastanku od 02.10.2007. godine donijela je odluku o formiranju Odbora za izgradnju spomenika Šimi Starčeviću u Karlobagu. Natječaj za izgradnju spomenika objavljen je u "Vili Velebita" broj 12 na stranici 65. U Odbor su izabrani i prihvatili su rad u njemu sljedeći uglednici i prijatelji "Vile Velebita":

Branko Jažić - Karlobag, Josip Bošnjak - Zagreb, Martin Pastuović - Zagreb, Tomislav Zorić - Zagreb, Andrija Fiamengo - Zagreb, Stjepan Bergovec - Karlobag, Mile Vranić - Zagreb, Željko Holjevac - Zagreb, Luka Matanić - Rijeka, Mile Borčić - Zagreb, Ivan Bošnjak - Zagreb, Božan Šutalo - Zagreb, Ivan Došen - Rijeka, Luka Maršić - Zagreb, Zorislav Lukić - Zagreb, Manja Kovačević - Gospić, Milan Vrkljan - Zagreb, Željko Radošević - Zagreb, Ivica Francetić - Zagreb, Ivan Krpan - Zagreb, Josip Milinković - Zagreb, Stjepan Bićan - Zagreb, Tomislav Crnić - Zagreb, Nikola Jurković - Zagreb, Damir Miškulin - Zagreb, Nikola Kostelac - Zagreb, Predrag Čudina - Zagreb, Josip Zdunić - Zagreb, Ante Bežen - Zagreb, Tihomir Marjanović - Zagreb, Petar Rajković - Zagreb, Katarina Kolaković - Zagreb, Petar Dolić - Zagreb, Vlado Marić - Zagreb, Ivan Šimunić - Zagreb, Zlatimir Bačić - Zagreb.

06.10.2007.

Gospić - Izložba "Jesen u Lici"

Članovi Udruge posjetili su izložbu "Jesen u Lici". Tim povodom obišli su mjesto pogibije zagrebačkog dragovoljca Dubravka Šake na ličkom ratištu. Na večer bili smo gosti u poznatom ličkom restoranu "Albatros" u Perušiću.

26.10.2007.

Karlobag - Odbor za izbor idejnog rješenja spomenika Š. Starčevića

U Karlobagu se sastao Odbor za izbor idejnog rješenja spomenika Šimi Starčeviću u Karlobagu. Domaćin nam je bio fra Stjepan Bergovec. Nakon pregleda pristiglih ponuda jednoglasno je izabrano idejno rješenje kipara Ivana Golca iz Gospića.

Iz tiska izašao 13. broj (105) časopisa

PROSINAC, 2007.

14.12.2007.

Zagreb - Odluka o uređenju trga ispred Crkve sv. Karla Boromejskog

Nakon uspješno organizirane i provedene donatorske večere u Zagrebu, donesena je odluka da se prikupljenim sredstvima proširi projekt i uredi trg na kome će biti postavljen spomenik Šimi Starčeviću. Arhitekt Ante Pađen dobio je projektni zadatak da osmisli uređenje trga ispred Crkve sv. Karla Boromejskog. Nakon uvida u projekt od strane fra Stjepana Bergovca i članova Odbora projekt je prihvaćen.

Iz tiska izašao 14. broj časopisa

VELJAČA, 2008.

01.03.2008.

Zagreb - U organizaciji Udruge, predstava "Ličko prelo" u kazalištu VIDRA

U Satiričkom kazalištu VIDRA u Zagrebu održan je scenski prikaz starog Ličkog običaja "Ličko prelo"

Još jedna od aktivnosti Udruge je i ova, organizacija Ličkog prela. Oduševljena publika koja je popunila sva mjesta kazališta uživala je u predstavi Folklornog ansambla „dr. Ante Starčević“ iz Gospića, uz voditeljicu i koreografkinju Maju Rukavinu.

14.03.2008.

Krušak - Izvještajna skupština Udruge Ličana - 2008

Udruga Ličana VILA VELEBITA iz Zagreba održala je Izvještajnu skupštinu u prostorijama Šumarske kuće "Krušak"

Članovi Udruge okupili su se u lugarnici Krušak, u mjestu Krušak, 20-ak km južno od Velike Gorice, u prekrasnom prirodnom okolišu. g. Damir Miškulin (upravitelj šumarrije V. Gorica), potrudio se da kao domaćin osigura ugodnu radnu i zabavnu atmosferu uz ukusnu večeru i dobru kapljicu.

17.05.2008.

Karlobag - Otkriven spomenik Šimi Starčeviću ispred crkve sv. Karla Boromejskog

U organizaciji Udruge i organizacijskog odbora iz Karlobaga, otkriven je spomenik Šimi Starčeviću u Karlobagu. U besprijekornoj pripremi ovog povijesnog događaja omogućena je službena ceremonija kao i "zakuska" u hotelu Velinac, na kojoj su bili nazočni mnogi ugledni gosti, te oko 400 građana iz bliže i dalje okolice zajedno sa članovima podružnica Udruge Ličana iz cijele hrvatske. Spomenik je otkrio Gospićsko-senjski biskup mons. Mile Bogović.

Iz tiska izašao 15. broj časopisa

SRPANJ, 2008.

Iz tiska izašao 16. broj časopisa

PROSINAC, 2008.

05.12.2008.

"Lička večer" - hotel Laguna u Zagrebu

05. prosinca 2008. godine u hotelu Laguna u Zagrebu, u organizaciji Udruge Ličana "Vila Velebita" održano je tradicionalno okupljanje Ličana i svih prijatelja Like koji su kroz predstavljanje svojih folklornih običaja sačuvanih kroz generacije pokazali da su i te kako povezani sa svojom rodnom likom. Uz zabavu i večeru uz domaće specijalitete ništa nije nedostajalo, osim jedne stvari,.... još 300 mjesta, jer je prijava bilo više nego je ova sala mogla primiti.

12.03.2009.

Osnivačka skupština Udruge Ličana u Slatini

Još jedna Udruga Ličana osnovana je 12.03. ove godine u gradu Slatini u ravnoj Slavoniji. Ova podružnica nosit će isto ime kao i njena krovna Udruga iz Zagreba „Vila Velebita“.

(Ne)očekivan broj više od 150 slavonskih Ličana, budućih članova, čiji su preci prije više od stotinu godina došli iz Like u ovaj kraj Hrvatske, nazočilo je ovom povijesnom događaju osnivanja Udruge u restoranu tvrtke Agroduhana.

14.04.2009.

Osnivačka skupština Udruge Ličana u Virovitici

U gradu Virovitici 14.04.2009 godine, s početkom u 18 sati, restoran Jadran bio je domaćin prvoj osnivačkoj skupštini pod nazivom udruga Ličana „Vila Velebita“ Virovitica. Osnivačku skupštinu udruge Ličana „Vila Velebita“ vodila je dogradonačelnica grada Virovitice i dipl. pravica Željka Grahovac.

Iz tiska izašao 17. broj časopisa

TRAVANJ, 2009.

24.04.2009.

Lička večer Udruge Ličana «Vila Velebita» iz Slatine

U restoranu «DUHAN» u Slatini, 24. travnja 2009. godine upriličena je prva Lička večer u organizaciji novonastale Udruge Ličana «Vila Velebita» iz Slatine. Domaćini, «Slavonski Ličani» na čelu s predsjednikom Udruge Đurom Matovinom ugostili su mnoge uglednike s područja Općine i Županije, kao i predsjednika krovne Udruge iz Zagreba docenta Milana Vrkljana. Teško je bilo odoljeti posluženim buncekom kuhanim u kiselom kupusu i palentom kao prilogom. Da se te kalorije ne bi «primile», pobrinuo se tamburaški sastav «Fijaker» uz kojeg su gosti uz ples i druženje dočekali jutro.

13.05.2009.

Sastanak predsjednika Udruge i pjevača Thompsona

Predsjednik Udruge Ličana „Vila Velebita“ doc. Milan Vrkljan sastao se u Zagrebu sa Markom Perković Thompsonom. Na prvom kratkom sastanku dogovorena je obostrana suradnja poznatog pjevača i Udruge.

Doc. Vrkljan izrazio je želju da Thompson bude gost na Tradicionalnoj Ličkoj večeri koja se održava u Zagrebu svake godine u prosincu. Također je iskoristio je ovaj susret da Thompsonu predstavi nekoliko novijih brojeva časopisa „Vila Velebita“, kvartalni list preko kojeg se prenosi Hrvatska riječ kroz životne priče Hrvata iz Like i Velebitskog primorja, a čiji je izdavač upravo Udruga Ličana.

30.05.2009.

Prva godišnjica spomenika Šimi Starčeviću

30. svibnja 2009. godine u Karlobagu je obilježena prva godišnjica postavljanja spomenika Šimi Starčeviću.

Organizator proslave „Vila Velebita“, uz pomoć donatora i sponzora, omogućio je prijevoz članovima Udruge iz Zagreba do Karlobaga kao i ugodan boravak u mjestu uz ručak, druženje i zabavu uz živu glazbu u hotelu Velinac.

12.09.2009.

Dan hrvatskih mučenika na Udbini

Udruga Ličana «Vila Velebita» na čelu s predsjednikom Udruge doc. Milanom Vrkljanom bila je nazočna slavlju povodom Dana hrvatskih mučenika koja je 12. rujna svečano proslavljena na Udbini koncelebriranim euharistijskim slavljem koje je ispred Crkve hrvatskih mučenika u izgradnji predvodio hvarsko bračko-viški biskup Slobodan Štambuk.

03-04.10.2009.

Gospić - Izložba “Jesen u Lici 2009”

Članovi Udruge Ličana «Vila Velebita» iz Zagreba u organizaciji Društva Gospićana, posjetili su i ovu godinu izložbu ličkih i ostalih delicija “Jesen u Lici”. Izložba „Jesen u Lici“, koju organiziraju Ličkosenjska županija i Centar za razvoj poduzetništva Ličko-senjske županije najveći je i najposjećeniji događaj sezone na ovom prostoru. Pokrovitelji su Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva te Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva, supokrovitelj je Hrvatska agencija za malo gospodarstvo.

25.10.2009.

Krušak - Izborna skupština Udruge- 2009.

Izborna skupština Udruge Ličana "Vila Velebita" u skladu sa Statutom Udruge održana je dana 25. listopada 2009. godine. s početkom u 11.00 sati u prostorijama šumarske kuće "Krušak" (na cesti Velika Gorica - Kravarsko). Nakon 4 godine mandata predsjednika doc.dr. Milana Vrkljana, jednoglasno je izabran novi predsjednik Željko Radošević, dipl.ing., te novi izmjenjen i proširen sastav Upravnog i Nadzornog odbora.

11 /2009.

Sastanak s vlč. Zlatkom Sudcem

Početkom studenog 2009. godine, član Upravnog odbora Udruge Ličana "Vila Velebita" i glavni urednik istoimenog časopisa doc.dr.sc. Milan Vrkljan sastao se s poznatim karizmatikom, svećenikom Zlatkom Sudcem.

Velečasni poznat po svojoj stigmati u obliku križa i seminarima duhovne obnove koje održava u hrvatskoj i izvan nje, izrazio je zadovoljstvo željom Udruge za njegovo uključivanje u razne oblike obostrane suradnje.

Iz tiska izašao 18. broj časopisa

prosinac, 2009.

11.12.2009.

Hotel Laguna - Lička večer 2009.

09. 12. 2009.

Promocija časopisa br. 18 u hotelu Sheraton

Upravni odbor Vile Velebita polovinom mjeseca prosinca upriličio je u hotelu Sheraton u Zagrebu promociju časopisa «Vila Velebita» br. 18.

Uz promociju samog časopisa i njegovog sadržaja, uvažanim gostima među kojima su bile i poznate osobe, predstavljen je i plan daljnjih aktivnosti Udruge u novom 4-godišnjem mandatu novog predsjednika gosp. Željka Radošević, *dipl.ing.el.*

Urednik časopisa i dalje ostaje *prof.dr.sc.* Milan Vrkljan.

Nakon promocije, priređen je i neizostavan domijenak uz slobodno druženje nazočnih.

11.12.2009.

Hotel Laguna - Lička večer 2009.

U hotelu Laguna u Zagrebu, održana je Tradicionalna Lička večer, u organizaciji Vile Velebita.

Među brojnim gostima našlo se i nekoliko Hrvatskih uglednika, prijatelja Like:

Gospićko-senjski biskup mons. dr. Mile Bogović i predsjednički kandidat prof. dr. Miroslav Tuđman koji su održali kratke pozdravne govore. Čest gost na Ličkim manifestacijama je i poznati Ličanin mr. sc. Martin Pastuović.

Ovom prilikom predstavljen je i novi broj (18) časopisa za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita»

08. 02. 2010.

Kaptol, Predstavljanje knjige o Stepincu

Predstavnici Udruge Vila Velebita pozvani su na promociju trilogije »Blaženi Alojzije Stepinac svjedok Evanđelja ljubavi« u dvorani »Vijenac« Nadbiskupskog pastoralnog centra na zagrebačkome Kaptolu.

Trilogiju o bl. Alojziju Stepincu predstavili su dr. Juraj Batelja, dr. Josip Jurčević i dr. Josip Čorić, a program je vodila novinarka Tanja Baran.

29. 05. 2010.

Stolačko kulturno proljeće 2010.

29. svibnja 2010. godine na završnoj večeri Proljeća u posjeti domaćinima u Stocu (u Hercegovini) bili su Željko Radošević, predsjednik Udruge, Katarina Kolaković, članica Upravnog odbora Udruge, dr. Milan Vrkljan, glavni urednik časopisa „Vila Velebita“ i Željko Šplajt, predsjednik radne skupine za izgradnju spomenika. Rad Udruge predstavio je predsjednik Željko Radošević, davši kratak presjek aktivnosti od nastanka do danas. Gđa Kolaković govorila je o životu Šime Starčevića, autora prve gramatike hrvatskog jezika napisane na hrvatskome jeziku, a o podizanju spomenika Šimi Starčeviću, govorio je dr. Milan Vrkljan.

17.06.2010.

Marijan Matijević-junak iz Like, Županja

Članovi uprave Udruge Ličana "Vila Velebita" na čelu s predsjednikom Željkom Radoševićem, dipl.ing., posjetili su grad Županju. Povod je bio oživljavanje lika i djela Marijana Matijevića, "Junaka iz Like", koji je u ovom gradu pokopan.

11. 09. 2010.

Udbina, Posveta crkve Hrvatskih mučenika

Članovi Udruge Ličana Vila Velebita bili su nazočni na svečanosti posvećenja crkve Hrvatskih mučenika na Udbini 11. rujna 2010. godine.

Pozvani od strane Gospićko-senjske biskupije, na ovom posebnom događaju bili su:

- Željko Radošević, dipl.ing, predsjednik Udruge
- Josip Zdunić, dipl.ing, član nadzornog odbora
- Drago Asić, član nadzornog odbora te predstavnik Udruge Gospićana.

25. 09. 2010.

Ličko prelo u kazalištu Vidra

Kao i svake godine «Vila Velebita» je uz druge suorganizatore pripremila predstavu ličkog folklor.

Izvođači su nazočnima predstavili kulturne običaje kroz pjesmu, plesove, napjeve, doskočice, pošalice i čejanje perja kao stari običaj koji još nije zaboravljen.

Svi učesnici su zajedno sa nekim gostima pozvani na večeru u restoran «Stara Poštarica» gdje su okusili prave domaće Ličke specijalitete.

Naravno, ni tu nije nedostajalo plesa uz harmoniku i prekrasne glasove.

27.10.2010.

Lika i Velebitsko primorje, koncert - Lisinski.

Uz glavnog organizatora Udrugu Ličana „Vila Velebita „ iz Zagreba zaslužni su i Ličko – senjska županija na čelu s županom Milanom Jurkovićem, gradonačelnicima i načelnicima općina koji su omogućili društvima svojom financijskom potporom dolazak u Zagreb.

Uz mnogobrojne izvođače soliste, kao što je i poseban gost Stjepan Jeršek Štef, nazočni su uživali u prekrasnim izvedbama ženskih, muških i mješovitih zborova i klapa.

Na kraju su svih 480 sudionika prodefilirali pozornicom velike koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog uz Hrvatsku himnu «Lijepa naša».

03.12.2010.

Hotel Laguna - Lička večer 2010.

16. godinu u nizu u organizaciji Udruge Ličana „Vila Velebita“ iz Zagreba održana je tradicionalna Lička večer. Tog petka, 3.12.2010. godine u 19.30, u hotelu „Laguna“ u Kranjčevićevoj ulici 29 u Zagrebu, započelo je još jedno ličko slavlje i veselje za preko 400 gostiju i uzvanika. Voditeljica večeri ličanka Ljubica Ilievskaja je, osim vođenja kroz program uz najave sudionika i zahvale sponzorima, tijekom večeri citirala razne prigodne stihove ličkog kraja što je okupljene opetovano (raz)veselilo.

Domaći lički ugođaj i atmosferu su do kraja upotpunili nastupi 30-ak članova (različite

19. 03. 2011.

Karlobag, posjeta Francuskog atašea za kulturu

U organizaciji Društva „Naš red“ iz Zagreba u Karlobagu je održan je radni sastanak s djelatnicima ureda za kulturu francuskog veleposlanstva. Sastanku su bili nazočni g. Jean Maiffredy kulturni ataše francuskog veleposlanstva i njegova suradnica gđa. Nathali Blečić, a iz Društva „Naš red“ članovi Savjeta društva i predsjednik g. Milan Vrkljan. Tema sastanka bila je inicijativa g. Tomislava Zorića o pokretanju ljetne škole francuskog jezika za učenike osnovnih škola Ličko-senjske županije. Ova je inicijativa na tragu prijašnjih aktivnosti Udruge „Vila Velebita“, na afirmaciji djela fra. Šime Starčevića.

Iz tiska izašao 19. broj časopisa

Travanj, 2011.

18.10.2012.

Održana Izborna skupština

prosinac, 2012.

- obavljena primopredaja radnih prostorija između Udruge i Grada Zagreba na adresi Kneza LJ. Posavskog 33, 35 i 37 u Zagrebu
- izvršeno preseljenje dokumentacije i ostalih materijalno-tehničkih sredstava na novu adresu sjedišta Udruge - Selska 20

Iz tiska izašao 20. broj časopisa

Prosinac, 2012.

**OSTVARENJE PLANA I PROGRAMA RADA UDRUGE LIČANA „VILA VELEBITA“ U ZAGREBU
OD IZBORNE SKUPŠTINE DO REDOVNE GODIŠNJE SKUPŠTINE**

18. listopada 2012.	Održana Izborna skupština
13. prosinca 2012.	Obavljena primopredaja radnih prostorija između Udruge i Grada Zagreba na adresi Kneza Lj. Posavskog 33, 35 i 37 u Zagrebu
Prosinac 2012.	Izvršeno preseljenje dokumentacije i ostalih materijalno-tehničkih sredstava na novu adresu sjedišta Udruge - Selska 20
Prosinac 2012.	Izdan časopis za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“
Ožujak 2013.	Delegacija Udruge (Kostelac, Asić, Crnić i Sorić) posjetila Udruga Ličana u Požegi i prisustvovali Ličkoj večeri
Travanj 2013.	Izdan časopis za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“
12. travnja 2013.	Održana „Lička večer“ u Zagrebu uz tradicionalnu ugostiteljsku ponudu i kulturno-umjetnički program kao izraz očuvanja ličke tradicijske kulture
1. svibnja 2013.	Posjet predsjednika Udruge Ličanima u Bizovcu i Belišću
9. svibnja 2013.	Održana misa za senjske žrtve na zagrebačkom groblju Mirogoj
13. lipnja 2013.	Organizirana misa i prigodni program u čast dr. Ante Starčevića u Šestinama - Zagreb
15. lipnja 2013.	Organiziran izlet u znak spomen sjećanja na dr. Antu Starčevića (Žitnik) i Šimu Starčevića (Karlobag). Usputno su ostvareni posjeti izvorima Gacke i Memorijalnom centru „Nikola Tesla u „Smiljanu Hodočašće u Svetište Majke Božje – Krasno i na taj način je dostojno obilježen dan osnivanja Udruge. Upriličeni su obilasci Utočišta za medvjediće u Kuterevu i povijesno – kulturnih znamenitosti Brinja
8. rujna 2013.	Prigodno obilježavanje stradavanja žitelja Sinca - 1946. godine
Rujan 2013.	Posjet gospodarskoj i kulturnoj manifestaciji u Gospiću - Jesen u Lici
Listopad 2013.	Delegacija Udruge (Kostelac i Asić) posjetila Udrugu „Vrilo mudrosti“ u Slav. Brodu
Listopad 2013.	Donesena Odluka o supokroviteljstvu i osnivanju Organizacijskog odbora za izgradnju Spomen obilježja Šimi i Anti Starčeviću i Franu Kurelcu Gospić
Prosinac 2013.	Izdan časopis za Liku i Velebitsko primorje „Vila Velebita“
18. prosinac 2013.	Redovna skupština Udruge
Tijekom godine	Koordinacija i suradnja s plansko-programskim aktivnostima ostalih zavičajnih klubova, udruga

Napomena:

Upravni odbor je u razdoblju od 18.10.2012. do 18.12.2013. godine održao 18 sjednica.

Za Vilu pripremio: dopredsjednik Udruge Dragutin Perković, prof.

Namještaj vlastite proizvodnje

TREND metal

ELEGANCE Operative

TEMPUS

Uredski i konferencijski stolci, tapeciranje u boji po želji kupca

EURO 205

EURO 60 Asynchro

LEVANT 31/PC

KORNAT

MOVIE

LEVANT 33/K

Uredski, konferencijski i radni stolci i fotelje

MELINDA

DURALAB

FASHION

BARCELONA

FLY-YKL 381

FLY 601

- Naučite roniti i upoznajte tajanstvene ljepote ispod površine mora!
- Hotel Velinac u Karlobagu već četvrtu godinu organizira školu ronjenja za početnike i napredne skupine.
- Skupine do 10-20 polaznika organizirano se uključuju u tajne ronjenja i ljepote podvelebitskog primorja.
- Za vas organiziramo škole ronjenja nekoliko puta godišnje pod profesionalnim vodstvom certificiranih učitelja ronjenja.
- Osim edukacije, paket uključuje smještaj u hotelu s punim pansionom.

Više informacija i fotografija:

<http://www.cromsic.hr/summerschool/>

Pitanja i rezervacije:

<http://www.info@hotelvelinac.com>

CroMSiC
Christian Medical Students' International Committee

*Dragim čitateljima,
sadašnjim i budućim
članovima Udruge
te svim ljudima dobre volje*

*Blagoslovljen Božić
i
sretnu Novu Godinu*

želi

Udruga Ličana "Vila Velebita" Zagreb